

Een gids voor godsvrucht

Pastor Ricky Kurth

“Rom. 12:1-2: 1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.

2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Onze openingstekst geeft ons alle motivatie die we nodig hebben opdat we:

“Titus 2:12: .....matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Als de Heer Jezus Christus voor ons stierf, is het niet meer dan 'redelijk' dat we voor Hem zouden leven! Maar hoe moeten we dit doen? In de huidige serie artikelen hopen we de lezer Gods eigen instructies te geven over hoe een godvruchtig leven te leiden.

Bijbelstudenten weten dat Romeinen 9-11 tussen haakjes staat, en dus komt onze openingstekst in Romeinen 12:1-2 eigenlijk op de hielen van de leerstelling die in Romeinen 6-8 wordt onderwezen. En dus terwijl de motivatie van een godvrezende wandel te vinden is in Romeinen 12:1-2, geloven we dat de mechanismen van hoe een godvruchtig leven te leiden, gevonden kunnen worden in deze voorgaande hoofdstukken. En dus zijn we van plan deze passage in detail te onderzoeken, want we geloven dat een begrip van Romeinen 6-8 een gelovige voorziet van Gods eigen gids voor godsvrucht.

Na de zondigheid van de mens en de behoefte aan een Verlosser in Romeinen 1-3 te hebben verklaard, stelt de apostel Paulus duidelijk vast, in Romeinen 3-5, hoe de Heer Jezus Christus voor al onze zonden heeft betaald op het kruis van Golgotha, en bevestigt hij dat we van onze zonden kunnen worden gered door simpelweg "geloof in Zijn bloed", zie Romeinen 3:25:

“ Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;

Na het beëindigen van deze discussie in Romeinen 5, vraagt Paulus vervolgens:

“Rom. 6:1: Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde?

"Wat zullen wij dan zeggen" waarop? Wel, om gered te worden van al onze zonden, verleden, heden en toekomstige! Paulus wist dat de natuurlijke reactie op zo'n genade is om te denken dat we nu ongestraft kunnen zondigen, en dus anticipeert hij op deze foutieve redenering en behandelt ze hier. Maar voordat we ingaan op een gedetailleerde weerlegging van een dergelijke gedachte, barst Paulus zijn eerste reactie uit met een uitroep:

“Rom. 6:2: Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?

De King James Bible is duidelijker: God forbid (God verhoede). How shall we, that are dead to sin, live any longer therein?

Nadat de uitbarsting van Paulus zijn afkeer van zo'n gedachte volledig tot uitdrukking heeft gebracht, neemt hij onmiddellijk genoegen met het beantwoorden van deze vraag op een definitieve manier. Zijn

woorden "Hoe zullen wij" lijken te betogen: "Na alles wat God voor ons heeft gedaan, door ons van zonde te bevrijden, hoe kunnen we er zelfs maar aan denken Hem te bedroeven door te blijven zondigen?"

Dit wordt genademotivatie genoemd. God vertelt ons niet, zoals Hij tot Israël zei: "Als je goed bent, zal ik je zegenen." Dat is Wet-motivatie, de "wortel en stok"- benadering, en het werkt niet in de huidige bedeling van genade! God zegt ons eerder: "Ik heb je al gezegend.....zie Efeziërs 1:3:

"Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

.....wil je nu niet voor Mijn zegen waardig wandelen?", zie Efeziërs 4:1:

Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;

We zien een illustratie van dit soort motivatie in Genesis 39. Toen Jozef in de verleiding kwam om met de vrouw van zijn meester te zondigen, sprak hij over alles wat zijn meester voor hem had gedaan en vroeg toen: "hoe zoude ik dan dit een zo groot kwaad doen, en zondigen tegen God! (vers 9. Jozef had kunnen redeneren: 'Ik ben ver van huis. Wie zal het weten?'" Of: "God lijkt me, hoe dan ook, in de steek te hebben gelaten door toe te staan dat ik tot slaaf werd gemaakt. Ik ben Hem niets verschuldigd!" Ondanks zijn moeilijke leven bleef hij in plaats daarvan trouw aan de meester die hem zo had gezegend, en dat zouden wij ook moeten doen!

Als we zouden horen van een dronkaard die doorging met drinken, nadat hij een nieuwe lever had gekregen, zouden we verontwaardigd zijn. We zouden net zo verontwaardigd moeten zijn bij de gedachte om door te gaan met zondigen nadat God ons een nieuw hart heeft gegeven.

We zouden onze situatie kunnen vergelijken met de buitenlandse diplomaten in Washington D.C., die zogenaamde "diplomatieke onschendbaarheid" hebben en niet kunnen worden vervolgd voor het overtreden van onze wetten. Daarom zijn we verontwaardigd als we af en toe horen dat iemand onze wetten op flagrante wijze heeft overtreden, simpelweg omdat hij immuun is voor vervolging. Gelovigen die door genade gered zijn, hebben vergelijkbare immuniteit voor de eeuwige veroordelende kracht van de wet van Mozes, en het is schandalig voor ons om te overwegen de zonden te begaan waarvoor God ongelovigen in de hel voor eeuwig zal straffen. Sprekend over de zonden die hij opsomt in Efeziërs 5:3-5.....:

"3 Maar hoererij en alle onreinigheid, of gierigheid, laat ook onder u niet genoemd worden, gelijkwijs het den heiligen betaamt, 4 Noch oneerbaarheid, noch zot geklap, of gekkernij, welke niet betamen; maar veelmeer dankzegging. 5 Want dit weet gij, dat geen hoereerder, of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is, erfenis heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.

.....vervolgt Paulus met te zeggen:

"Ef. 5:6-7: 6 Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. 7 Zo zijt dan hun medegenoten niet.

Genade is geen vrijbrief om te zondigen, hoewel veel Christenen worden misleid met "ijdele woorden", die zeggen dat het wel mag, zie Efeziërs 5:6a. Dit is vergelijkbaar met de "leugenwoorden" waar Jeremia Israël voor waarschuwde:

"Jeremia 7:8-10: 8 Ziet, gij vertrouwt u op valse woorden, die geen nut doen. 9 Zult gij stelen, doodslaan en overspel bedrijven, en valselijk zweren, en Baal roken, en andere goden nawandelen, die gij niet

kent? 10 En dan komen en staan voor Mijn aangezicht in dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, en zeggen: Wij zijn verlost, om al deze gruwelen te doen?

Leugenaars vertelden Israël dat de offers die ze brachten aan het huis van God hen bevrijdden zodat ze konden doorgaan met zondigen. Gods werkelijke doel met het geven van deze dingen aan Israël was om hen een vangnet te bieden, voor het geval ze tot zonde zouden vervallen. **Maar als reactie op deze leugenachtige woorden begonnen ze hun vangnet als een hangmat te gebruiken, waar ze zich op hun gemak lieten liggen in de zonden waarvoor onschuldige dieren waren gestorven.**

Het herinnert ons eraan hoe ons socialezekerheidsstelsel op dezelfde manier is ontworpen als een vangnet voor onze mensen, voor het geval ze in moeilijke tijden terechtkomen. Er zijn veel woorden die mensen gebruiken om degenen te beschrijven die dit vangnet als hangmat gebruiken, en geen van die woorden is erg vleidend. God verhoede dat wij, die gered zijn door het bloed van Christus, ooit zouden overwegen om dat kostbare bloed als een hangmat te gebruiken om comfortabel in ongerechtigheid te luieren.

Mogen we eerder gevonden worden als een volk dat de Heer vurig dient, ook al weten we dat we eeuwig veilig zijn. Mensen hebben ook woorden voor de zoon van de baas die ijverig werkt, ook al weet hij dat hij niet ontslagen kan worden, en al deze woorden zijn erg passend. Mogen dit de woorden zijn die gebruikt worden om ieder van ons te omschrijven als eeuwig-zekere gelovigen!

Het is de menselijke natuur om te willen zondigen, want zelfs naast onze natuurlijke neiging om Gods wetten te overtreden, is zonde het enige dat we als gelovigen niet kunnen hebben, en mensen lijken altijd het meest te willen hebben wat ze niet kunnen krijgen! Adam was de koning van de wereld, maar hij wilde de vrucht van die ene boom die hij niet kon hebben. Achab bezat veel land als koning van Israël, maar wilde het ene stuk land hebben dat de wet hem niet toestond, zie 1 Koningen 21:1-16

*“1 Kon. 21:1-16: 1 Het geschiedde nu na deze dingen, alzo Naboth, een Jizreeliet, een wijngaard had, die te Jizreel was, bij het paleis van Achab, den koning van Samaria. 2 Dat Achab sprak tot Naboth, zeggende: Geef mij uw wijngaard, opdat hij mij zij tot een kruidhof, dewijl hij nabij mijn huis is; en ik zal u daarvoor geven een wijngaard, die beter is dan die; of, zo het goed in uw ogen is, zal ik u in geld deszelfs waarde geven. 3 Maar Naboth zeide tot Achab: Dat late de Heere verre van mij zijn, dat ik u de erve mijner vaderen geven zou! 4 Toen kwam Achab in zijn huis, gemelijk en toornig over het woord, dat Naboth, de Jizreeliet, tot hem gesproken had, en gezegd: Ik zal de erve mijner vaderen niet geven. En hij leide zich neder op zijn bed, en keerde zijn aangezicht om, en at geen brood. 5 Maar Izebel, zijn huisvrouw, kwam tot hem, en sprak tot hem: Wat is dit, dat uw geest dus gemelijk is, en dat gij geen brood eet? 6 En hij sprak tot haar: Omdat ik tot Naboth, den Jizreeliet, gesproken en hem gezegd heb: Geef mij uw wijngaard om geld, of, zo het u behaagt, zal ik u een wijngaard in zijn plaats geven; maar hij heeft gezegd: Ik zal u mijn wijngaard niet geven. 7 Toen zeide Izebel, zijn huisvrouw, tot hem: Zoudt gij nu het koninkrijk over Israël regeren? Sta op, eet brood, en uw hart zij vrolijk; ik zal u den wijngaard van Naboth, den Jizreeliet, geven. 8 Zij dan schreef brieven in den naam van Achab, en verzegelde ze met zijn signet; en zond de brieven tot de oudsten en tot de edelen, die in zijn stad waren, wonende met Naboth. 9 En zij schreef in die brieven, zeggende: Roept een vasten uit, en zet Naboth in de hoogste plaats des volks; 10 En zet tegenover hem twee mannen, zonen Belials, die tegen hem getuigen, zeggende: Gij hebt God en den koning **gezegd**; en voert hem uit, en stenigt hem, dat hij sterve.*

Opmerking van de vertaler: De King James Bible zegt het volgende en dat lijkt me juist.

*And set two men, sons of Belial, before him, to bear witness against him, saying, Thou didst **blaspheme** (o.a. verketteren/vloeken) God and the king. And then carry him out, and stone him, that he may die.*

Einde opmerking

11 En de mannen zijner stad, die oudsten en die edelen, die in zijn stad woonden, deden gelijk als Izebel tot hen gezonden had; gelijk als geschreven was in de brieven, die zij tot hen gezonden had. 12 Zij riepen een vasten uit; en zij zetten Naboth in de hoogste plaats des volks. 13 Toen kwamen de twee mannen, zonen Belials, en zetten zich tegenover hem; en de mannen Belials getuigden tegen hem, tegen Naboth, voor het volk, zeggende: Naboth heeft God en den koning gezegend (vervloekt/verketterd). En zij voerden hem buiten de stad, en stenigden hem met stenen, dat hij stierf. 14 Daarna zonden zij tot Izebel, zeggende: Naboth is gestenigd en is dood. 15 Het geschiedde nu, toen Izebel hoorde, dat Naboth gestenigd en dood was, dat Izebel tot Achab zeide: Sta op, bezit den wijngaard van Naboth, den Jizreeliet, erfelijk, dien hij u weigerde om geld te geven; want Naboth leeft niet, maar is dood. 16 En het geschiedde, als Achab hoorde, dat Naboth dood was, dat Achab opstond, om naar den wijngaard van Naboth, den Jizreeliet, af te gaan, om dien erfelijk te bezitten.

En, als de zoon van de koning, was Amnon Israëls meest begeerde vrijgezel en had hij elke vrouw in het koninkrijk kunnen hebben, maar hij wilde de enige vrouw die hij niet mocht hebben, zie 2 Sam. 13:1-4:

“1 En het geschiedde daarna, alzo Absalom, Davids zoon, een schone zuster had, welker naam was Thamar, dat Amnon, Davids zoon, haar lief kreeg. 2 En Amnon was benauwd tot krank wordens toe, om zijner zuster Thamars wil; want zij was een maagd, zodat het in Ammons ogen zwaar was, haar iets te doen. 3 Doch Amnon had een vriend, wiens naam was Jonadab, een zoon van Simea, Davids broeder; en Jonadab was een zeer wijs man. 4 Die zeide tot hem: Waarom zijt gij van morgen tot morgen zo mager, gij koningszoon, zult gij het mij niet te kennen geven? Toen zeide Amnon tot hem: Ik heb Thamar, de zuster van mijn broeder Absalom, lief.

Deze voorbeelden van de menselijke natuur illustreren goed hoe God, als de zonen van de koning, "ons rijkelijk alle dingen geeft om ervan te genieten" ....., zie 1 Tim. 6:17:

“Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten;

.....en toch verlangen we naar het enige dat we niet kunnen hebben: zonde!

Dit is “natuurlijk”, maar "de natuurlijke mens" is geen goede zaak in de Schrift, zie 1 Korinthiërs 2:14:

“Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

Als ze honger hadden, was het normaal voor Israël om te denken aan de goede dingen die ze in Egypte aten, om te vergeten hoe ellendig hun leven was als slaven van Farao. Evenzo is het natuurlijk voor ons om te denken aan “de geneugten van de zonde” ....., zie Hebr. 11:25:

“Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;

.....en te vergeten dat we slaven of “dienaren van de zonde” waren, zie Rom. 6:17, en hoe ellendig ons leven was in die dagen!

“Rom. 6:17: Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

Vervolgens legt de apostel precies uit wat hij bedoelt als hij hier in vers 2 zegt dat we "dood voor de zonde" zijn:

“Rom. 6:2-3: 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

We zijn “dood voor de zonde” omdat we gedoopt zijn in de dood van Christus. Hier spreekt de apostel niet over de waterdoop, want de waterdoop plaatst ons niet "in Jezus Christus". De kernbetekenis van de doop is “**identificatie**”.

Bij de allereerste doop in de Bijbel....., zie 1Korintiërs 10:1-2:

“En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; 2 En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee;

.....was Israël er niet zeker van of de wateren van de Rode Zee zich net zo mysterieus zouden sluiten als ze waren geopend, maar ze wisten zeker wat er zou gebeuren als ze zouden blijven wachten op de legers van Farao! Toen ze de Rode Zee ingingen, verkondigden ze luid: "We zijn bij Mozes!" en identificeerden zich zo met hem. Evenzo identificeerde de doop van de Heer met water Hem als de Messias van Israël, zie Johannes 1:31:

“En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, doperende met het water.

Zijn dood werd ook wel een doop genoemd....., zie Lukas 12:50:

“Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!

.....want Hij werd "geteld bij" of geïdentificeerd met "de overtreders", zie Jes. 53:12; Markus 15:27-28:

“Jes. 53:12: Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

“Markus 15:27-28:

27 En zij kruisigden met Hem twee moordenaars, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linker zijde. 28 En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Hij is met de misdadigers gerekend.

En toen Jacobus en Johannes geïdentificeerd wilden worden met de Heer in de heerlijkheid van Zijn koninkrijk....., zie Markus 10:35-37:

“35 En tot Hem kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeus, zeggende: Meester! wij wilden wel, dat Gij ons deedt, zo wat wij begeren zullen. 36 En Hij zeide tot hen: Wat wilt gij, dat Ik u doe? 37 En zij zeiden tot Hem: Geef ons, dat wij mogen zitten, de een aan Uw rechter-, en de ander aan Uw linker hand in Uw heerlijkheid.

.....vroeg Hij of ze bereid waren zich eerst met Hem te identificeren in het lijden van de dood, zie vers 38:

“38 Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drink, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word?

En dus is de doop van Romeinen 6:3, zie eerder, de doop waardoor we geïdentificeerd worden met Christus op het moment dat we het evangelie geloven. Op dat moment worden we "gedoopt in Jezus Christus", vergelijk met 1 Kor. 12:13:

"Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

Paulus zegt dat zovelen die deze doop hebben ervaren, ook in Zijn dood zijn gedoopt. En hoewel de waterdoopt ons geen macht geeft over de zonde (het onderwerp van deze passage), geeft deze doop ons veel macht over de zonde! Sta ons toe om uit te leggen:

Voordat je gered werd, moest je zondigen, want alles wat je deed was zonde in de ogen van God. Zelfs iets amoreels, zoals het ploegen van een veld, is zonde als het wordt gedaan door een ongelovige, zie Spreuken 21:4:

"Hoogheid der ogen, en trotsheid des harten, en de ploeging der goddelozen, zijn zonde.

Zelfs rechtvaardige werken gedaan door ongelovigen worden beschouwd als zelfingenomen "ongerechtigheid" ....., zie Jes. 64:6 en Matth. 7:22-23:

"Jes. 64:6: Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons henen weg als een wind.

"Matth. 7:22-23: 22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? 23 En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!

.....Geen wonder dat Paulus over de niet-geredden zegt:

"Rom. 3:12: Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe.

Maar hoewel je moest zondigen voordat je gered werd (omdat alles wat je deed zonde was), hoef je nu niet meer te zondigen! Als je nu goede werken doet, ziet God ze als goede werken! Uw doop in Christus heeft de tirannieke macht van de zonde over u gebroken en u er macht over gegeven! Wat een schande als we onze nieuw gevonden kracht niet gebruiken!

Het herinnert ons eraan hoe er in dit land (USA) een tijd was dat vrouwen en Afro-Amerikanen niet konden stemmen. Nu ze dat kunnen, is het triest als ze dat niet doen. Evenzo, nu we nee kunnen zeggen tegen de zonde, wat een schande als we dat niet doen! Jaren geleden voerde de National Library Service een effectieve leescampagne die zei: "Als je niet leest, ben je niet beter af dan iemand die niet kan lezen." Evenzo, als we de zonde niet vermijden, zijn we niet beter af dan de niet-geredden die de zonde niet kunnen vermijden.

Het belangrijkste om te onthouden over onze doop in de dood van Christus is dat de dood alle relaties beëindigt! De huwelijksrelatie, de meester/slaaf-relatie die in de tijd van Paulus nog bestond, eindigde allemaal bij de dood. En onze doop in Christus maakt ook effectief een einde aan de meester-slaafrelatie die we hadden met de zonde. Dit is hoe het werkt.

Toen de Heer voor ons tot zonde werd gemaakt....., zie 2 Kor. 5:21:

"Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

.....werd de zonde Zijn meester, zoals het eens de onze was, en eiste Zijn dood, zoals het eens de onze eiste. Maar toen Hij stierf, stierf Hij aan de zonde, en de zonde heeft geen aanspraak meer op Hem, zie Romeinen 6:4-5:

*“4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, **opdat**, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;*

En als we op Christus vertrouwen, worden we gedoopt in Zijn dood, waarmee we een einde maken aan onze meester/slaaf-relatie met de zonde.

Het woord "**opdat**" geeft hier aan dat God een doel had om ons met Christus te identificeren in Zijn dood en begrafenissen. Het was opdat Hij ons ook zou identificeren met Christus in Zijn opstanding! Na zijn opstanding begon de Heer een nieuw leven, vrij van zonde (*), en dat zouden wij ook moeten doen!

Opmerking van de vertaler:

(*)-“vrij van zonde”, dat wil zeggen dat Christus nooit weer voor de zonden van mensen hoeft te sterven, Hij heeft dat eens en voor altijd gedaan. Het is volbracht!

Einde opmerking

De Heer stond op de achtste dag op uit de dood en kreeg een nieuw begin, en het getal "acht" in de Schrift wordt vaak geassocieerd met een nieuw begin. God maakte zes dagen, een rustdag, en bepaalde toen dat we op de achtste dag een nieuwe week zouden beginnen. "Acht zielen", ...zie 1 Petr. 3:20:

“Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water.

.....stapten na de zondvloed uit de ark voor een nieuw begin. Acht personen in de Bijbel werden opgewekt uit de dood en kregen een nieuw begin. En net zoals de opstanding van onze Heer op de achtste dag Hem een nieuw begin gaf, krijgen wij, die in deze opstanding met Hem geïdentificeerd zijn, op dezelfde manier een nieuw begin en worden we aangemoedigd om "in een nieuw leven te wandelen", zie Romeinen 6:4:

“Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

O, dat de vele ongelovigen, die verlangen om "helemaal opnieuw te beginnen" in het leven, mochten weten dat zo'n aspiratie niet alleen een fantasie is, maar werkelijkheid kan worden in Christus!

“Rom. 6:5: Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;

Onze begrafenissen met Christus was eigenlijk een “aanplant”. Zelfs een in een buitenwijk opgegroeide jongen als deze schrijver kent het verschil tussen planten en begraven. Slechteriken begraven het moordwapen, in de hoop dat het nooit zal worden gevonden, en de persoon die we vroeger waren, werd 'met Hem begraven' (Rom. 6:4), om nooit meer op te staan. Maar boeren planten zaad, in de hoop dat het weer zal opkomen en vruchten zal voortbrengen. En dus lezen we hier dat onze begrafenissen

met Christus eigenlijk een plant was, want God hoopt dat we zullen opstaan en vrucht voor Hem zullen voortbrengen.

We zien hiervan een illustratie toen God Israël in Kanaän plantte..... zie Jes. 5:1-7:

“Jes. 5:1-7: 1 Nu zal ik mijn Beminde een lied mijns Liefsten zingen van Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard op een vetten heuvel. 2 En Hij heeft dien omtuind, en van stenen gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele wijnstokken; en Hij heeft in deszelfs midden een toren gebouwd, en ook een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij heeft verwacht, dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht. 3 Nu dan, gij inwoners van Jeruzalem, en gij mannen van Juda, oordeelt toch tussen Mij en tussen Mijn wijngaard. 4 Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb? Waarom heb Ik verwacht, dat hij goede druiven voortbrengen zou, en hij heeft stinkende druiven voortgebracht? 5 Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken, wat Ik Mijn wijngaard doen zal; Ik zal zijn tuin wegnemen, opdat hij zij tot afweiding; zijn muur zal Ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding. 6 En Ik zal hem tot woestheid maken; hij zal niet besnoeid, noch omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal den wolken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen. 7 Want de wijngaard van den Heere der heirscharen is het huis van Israel, en de mannen van Juda zijn een plant zijner verlustingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftigheid, naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw.

.....en de "stenen" van de Kanaänitische naties verdreef, terwijl Hij geestelijke vruchten verwachtte van al Zijn inspanningen ten behoeve van Israël (zie vers 2). Toen zij alleen maar de wilde vrucht van de zonde voortbrachten, was God beschaamd, want Hij had niet meer voor hen kunnen doen dan wat Hij deed (zie vers 4). Op dezelfde manier had God niet meer voor ons kunnen doen dan wat Hij heeft gedaan. God verhoede dat we de wilde vrucht van de zonde zouden voortbrengen als reactie op al Zijn inspanningen voor ons.

Omdat we stierven en werden begraven met Christus, "zullen we ook zijn in de gelijkenis van Zijn opstanding", en zullen we fysiek met Hem uit de dood opstaan als de Heer vertoeft. Maar waarom brengt Paulus dat hier ter sprake? Zeker omdat God wil dat we nu, in dit leven, het opstandingsleven leiden, zie Filippenzen 3:11:

“Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.

Als we opstaan uit de fysieke dood, zullen we niet meer zondigen, en God wil dat we nu zo'n leven leiden!

In Handelingen 1:3.....:

“Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelve levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan.

.....leren we hoe de Heer zijn aardse opstandingsleven doorbracht als we lezen dat Hij "*Zichzelve levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen*". Welnu, als we willen wandelen "in de gelijkenis van Zijn opstanding", moeten we laten zien dat we geestelijk levend zijn door vele onfeilbare bewijzen van godsvrucht in ons leven, en Hem volgen in "spreken over de dingen die betrekking hebben op het koninkrijk van God". We bedoelen natuurlijk het door Paulus verkondigde koninkrijk, niet het koninkrijk der hemelen op aarde!

“Rom. 6:6: Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.

Veel Christenen vragen zich af waarom ze nog steeds problemen hebben met hun "oude mens" als Paulus zegt dat hij gekruisigd is. Maar terwijl Paulus zegt dat wijzelf "werden" gedoopt in de dood van Christus (Rom. 6:3-4), verleden tijd, zegt hij dat onze oude mens met Hem "is" gekruisigd, tegenwoordige tijd. De Romeinse kruisiging betekende een zekere dood, maar het betekende nooit een onmiddellijke dood. Aangezien iedereen die een gekruisigde man bevrijdde, het risico liep zelf te worden geëxecuteerd, volgde de dood zeker op de kruisiging. Maar gekruisigde mensen bleven vaak uren en zelfs dagen hangen. En zo is het ook met onze 'oude mens'. Zijn ondergang is zeker, want de dood of de Opname zullen ons voor altijd van hem verlossen, maar ondertussen blijft hij hangen.

Maar het zou de lezer moeten aanmoedigen om te onthouden dat met zijn handen en voeten aan een kruis genageld, een gekruisigde mens machteloos was om iemand iets te laten doen. Evenzo heeft onze oude mens geen macht in ons leven om ons te laten zondigen. Gekruisigde mensen kunnen echter spreken, en dit verklaart waarom we nog steeds problemen hebben met onze oude mens. Hij is niet verlegen om bij elke gelegenheid kwaad te suggereren, maar moge God ons helpen hem te behandelen als "de machteloze invloed" die hij in ons leven heeft.

Terwijl de Heer onderwees dat overtredende ogen uitgetrokken moesten worden:

"Matth. 18:9: En indien uw oog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u. Het is u beter, maar een oog hebbende, tot het leven in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden.

en overtredende handen afgehakt.....

"Markus 9:43: En indien uw hand u ergert, houwt ze af; het is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur;

.....zou hierdoor één oog en één hand overblijven om door te gaan met zondigen! Wat de Heer ons hier door Paulus aanbiedt, is veel beter, want onze oude mens is met Christus gekruisigd, "opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde".

"Rom. 6:6: Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De dood beëindigt alle aardse relaties. Hierdoor was het in de begindagen van ons land (USA) de enige hoop op vrijheid voor slaven. Stel je echter de frustratie van Abraham Lincoln voor, toen velen van hen, nadat hij de slaven had vrijgelaten, ervoor kozen om bij hun meesters te blijven! Stel je dan Gods frustratie voor toen nadat Cyrus Israël uit slavernij had bevrijd, slechts ongeveer vijftigduizend naar Israël terugkeerden! Zie Ezra 2:64-65:

"64 Deze ganse gemeente te zamen was twee en veertig duizend driehonderd en zestig. 65 Behalve hun knechten en hun maagden, die waren zeven duizend driehonderd zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd zangers en zangeressen.

Stel je nu de frustratie van God voor wanneer "hij die dood is, bevrijd is van de zonde", maar blijft zondigen!

"Rom. 6:8: Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;

Hier spreekt Paulus over zijn verzekering van ons toekomstige leven "heersen met Christus in de hemel". Waarom dat ter sprake brengen? Welnu, als we echt geloven dat we met Christus zullen leven en regeren, zullen we nu beter leven.

Een president die in november wordt gekozen, zegt niet tegen zichzelf: "Ik heb twee maanden tot ik aantreed, ik kan het er nu maar beter van nemen, want daarna moet ik me gedragen!" Als hij dat deed, zou hij de pers, in negatieve zin, over zich heen krijgen! Op dezelfde manier zijn wij voorbestemd om de gevallen overheden en machten te vervangen en met Christus in de hemel te regeren als een "uitverkoren vorstendom". En hoewel we nog niet in functie zijn, zijn we gekozen en zouden we nu al, in dit leven, de waardigheid van ons toekomstige ambt moeten weerspiegelen,.

"Rom. 6:9-11: 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

De Heer Jezus Christus is nog niet in functie, aangezien Satan nog steeds "de god van deze wereld" is, zie 2 Kor. 4:4:

"In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

En toch heeft Hij Zichzelf al levend geacht voor God en weerspiegelt Hij reeds de waardigheid van Zijn toekomstige ambt. Paulus moedigt ons hier aan om hetzelfde te beschouwen als zijnde waar voor onszelf, die met Hem stierven voor de zonde. Mogen ook wij voor God leven!

Merk op dat God ons niet vraagt om voor de zonde te sterven, Hij vraagt ons gewoon om te denken dat we al dood zijn, wat veel gemakkelijker is! Net zoals het voor hedendaagse Amerikanen veel gemakkelijker is om onszelf als dood te beschouwen voor Engeland dan voor 1776 Amerikanen die daadwerkelijk de strijd moesten voeren. God wil niet dat we zijn zoals de Japanse soldaten die niets hoorden van het einde van de Tweede Wereldoorlog, en die jaren later vaak werden gevonden terwijl ze zich verstopten op de eilanden in de Stille Oceaan, nog steeds vechtend in een oorlog die lang geleden voorbij was. Hij wil liever dat we gewoon rusten in de overwinning die Hij op de zonde behaalde op Golgotha!

Maar kan het ons echt helpen te denken dat de strijd gestreden is en dat wij dood zijn voor de zonde? God zegt hier dat het kan, en we zien een parallel in gevallen waarin we iemand horen zeggen: "Alles wat ik nodig had om te slagen, was iemand vinden die in mij geloofde!" Welnu, God Zelf gelooft dat we dood zijn voor de zonde, en het zou ons dezelfde kracht moeten geven om te denken dat het zo is.

Toen deze schrijver een tiener was, woonden we een Christelijke jongerenbijeenkomst bij waar deze waarheid levendig tot leven werd gebracht. Een houten plank was over twee omgekeerde metalen emmers gelegd en een tienermeisje werd geblinddoekt en gevraagd om in het midden op de plank te gaan staan. Twee sterke jonge mannen kregen vervolgens van een verteller de opdracht om de uiteinden van de plank voorzichtig een paar centimeter van de emmers te tillen. De verteller ging vervolgens verder met "beschrijven" hoe het meisje zo dicht bij het plafond werd getild dat ze beter kon bukken, ook al hielden de jongens (die eerder instructies hadden gekregen over wat ze moesten doen) haar nog steeds slechts enkele centimeters van de grond. Toen het meisje dook om het plafond te ontwijken, verloor ze haar evenwicht en viel van de plank. Allemaal omdat ze dacht dat er iets waar was aan haar positie in het leven dat gewoon niet zo was.

Evenzo, als we onszelf levend achten om te zondigen en geneigd zijn te vallen, wordt het waarschijnlijk een zichzelf vervullende profetie. Maar als we denken dat we werkelijk dood zijn voor de zonde en levend voor God, dan is het waarschijnlijk dat ook dit een zichzelf vervullende profetie wordt!

En dus net zoals de verkozen president onmiddellijk de positie begint te weerspiegelen die hem door de kiezers is gegeven, zouden wij ook de positie moeten weerspiegelen die God ons al in Christus heeft gegeven. Wat een klap in het gezicht van de kiezers zou het zijn als een man schandelijk gaat leven nadat hij eenmaal in een hoge functie is gekozen! Mogen wij als gelovigen er nooit voor kiezen om de genade die ons redt te schande te maken!

“Rom. 6:12: Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams.

Voordat u werd gered, heerste de zonde in uw leven, en niet op de symbolische manier waarop moderne boegbeeldkoningen regeren. Koningen in Bijbelse dagen waren absolute despoten, en in die zin heerste zonde in je leven als ongelovige. Zonde heerste over uw wezen! Op dat moment had je geen keus, omdat alles wat je deed zonde was. (Zie ons commentaar op Romeinen 6:3.) Maar nu, hoewel zelfs de beste gelovige tot zonde kan vervallen, hoef je de zonde niet te laten heersen in je leven!

We geloven dat Paulus hier ons "sterfelijke" lichaam noemt om ons eraan te herinneren dat hoewel onze geest gered is van de eeuwige dood, ons fysieke lichaam nog steeds onderworpen is aan de fysieke dood, en zonde de dood versnelt! Constante dronkenschap zal bijvoorbeeld je gezondheid vernietigen. Wanneer de zonde het criminele niveau bereikt, vergroot een dergelijke misdadige activiteit uw kansen om door de wet te worden neergeschoten of door de rechtbank te worden geëxecuteerd. En zelfs als je nooit wordt gepakt en voor de rechter wordt gebracht, veroorzaakt de constante angst om te worden aangehouden stress, een bekende oorzaak van hoge bloeddruk en hartaandoeningen. En deze angst om gepakt te worden is iets dat zelfs leugenaars en andere minder ernstige overtreders treft. Geen wonder dat Paulus elders bevestigt dat het gehoorzamen van de ouders die ons waarschuwden voor zonde een lang leven zal bevorderen,.....zie Efeziërs 6:1-3:

“1 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht. 2 Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), 3 Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde.

.....en geen wonder dat hij hier onze sterfelijkheid vermeldt om ons extra aan te moedigen om deze levensbedreigende moordenaars, algemeen bekend als zonden, te vermijden.

“Rom. 6:13: En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.

Toen je niet gered was en moest zondigen omdat alles wat je deed zonde was, gaf je niet toe aan de zonde, want toegeven suggereert dat je een keuze hebt. Je gehoorzaamde eerder een opperste despoot die absolute heerschappij over je wezen had. Maar nu kun je doen wat je niet kon doen toen je één van de "niemand die goed doet" was waar Paulus het over heeft in Romeinen 3:12. Nu kunt u zich aan God overgeven.

Vroeger, toen gevangenen gedwongen werden de hele dag rotsen te breken, sprak een gevangene die dat deed de bewaker niet tegen, hij gehoorzaamde hem. Maar als een ex-gevangene na het betalen van zijn schuld aan de samenleving besluit om langs te komen voor een bezoek, en de directeur hem vraagt wat stenen te breken om hem te helpen zijn quota te halen, dan zou hij toegeven aan een dergelijk verzoek. Natuurlijk moet zo'n man als het ware stenen in zijn hoofd hebben! En hetzelfde geldt voor gelovigen die toegeven aan de zonde nadat Christus onze schuld heeft betaald, hoewel we ons dat helaas meestal pas achteraf realiseren.

We zouden ons beter aan God overgeven, "als degenen die levend zijn geworden uit de doden". Maar waar kunnen we hiervoor een rolmodel vinden? Er waren acht personen in de Schrift die uit de dood werden opgewekt, maar de Bijbel vertelt ons vrijwel niets over hun leven nadat ze waren opgewekt.

Misschien was dit een doelbewuste omissie van Gods kant, waardoor ons alleen het voorbeeld van het leven van onze Heer na de opstanding als ons voorbeeld overbleef. Moge een ieder van ons besluiten het beter te doen dan Hizkia, die niet uit de dood is opgewekt, maar die een nieuw leven heeft gekregen na een levensbedreigende ziekte, zie 2 Koningen 20:1-6:

"1 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe; en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem, en zeide tot hem: Zo zegt de Heere: Geef bevel aan uw huis, want gij zult sterven, en niet leven. 2 Toen keerde hij zijn aangezicht om naar den wand, en hij bad tot den Heere, zeggende: 3 Och, Heere, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb. En Hizkia weende gans zeer. 4 Het gebeurde nu, als Jesaja uit het middelhoof nog niet gegaan was, dat het woord des Heeren tot hem geschiedde, zeggende: 5 Keer weder en zeg tot Hizkia, den voorganger Mijns volks: Zo zegt de Heere, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal u gezond maken; aan den derden dag zult gij opgaan in het huis des Heeren; 6 En Ik zal vijftien jaren tot uw dagen toedoen, en zal u uit de hand des konings van Assyrie verlossen, mitsgaders deze stad; en Ik zal deze stad beschermen om Mijnentwil, en om Mijns knechts Davids wil.

Wat droevig om te lezen dat: *".....Jehizkia deed gene vergelding, naar de weldaad aan hem geschied"*, zie 2 Kronieken 32:24-25:

"24 In die dagen werd Jehizkia krank tot stervens toe, en hij bad tot den Heere, Die sprak tot hem, en Hij gaf hem een wonderteken. 25 Maar Jehizkia deed gene vergelding (schoot te kort in dankbaarheid) naar de weldaad aan hem geschied, dewijl zijn hart verheven werd; daarom werd over hem, en over Juda en Jeruzalem, een grote toornigheid.

Mogen deze woorden niet over ons worden uitgesproken voor de Rechterstoel van Christus, waar zal worden bepaald hoe goed we de Heer hebben gediend met het nieuwe leven, dat ons is gegeven, in het licht van alles wat Hij voor ons heeft gedaan.

We weten dit over het leven na de dood: volgens de folklore hangt er alleen een geest rond in zijn oude 'verblijfplaatsen', in een poging het oude leven te herbeleven dat hij genoot voordat hij stierf.

Een herrezen (met Christus opgestaan) mens geeft gehoor aan de aansporingen van Paulus om 'te zoeken wat boven is' en 'uw genegenheid te richten op de dingen die boven zijn, niet op de dingen die op de aarde zijn', zie Kol. 3:1:2:

"1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. 2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

God helpe ons om eveneens "te vergeten wat achter ons ligt", zie Filippenzen 3:14:

"Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

"Rom. 6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Paulus legt hier uit waarom de zonde niet langer de absolute heerschappij geniet die ze over ons had toen we nog niet gered waren:

"Rom. 6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

In de bedeling van genade zijn de enige mensen onder de wet ongelovigen,..... zie Rom. 3:19; 1 Tim. 1:9-10:

“Rom. 3:19: Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

“1 Kor. 15:56: De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet.

.....en zonder die wet kan de zonde ons niet overheersen, zoals we zullen zien als we bij Romeinen 7 komen.

“Rom. 6:15: Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.

Hoe vaak heb je niet gehoord: "Je kunt iemand niet vertellen dat ze onder de genade zijn, ze zullen dan gaan leven zoals ze willen". Zoals echter terecht is gezegd, verandert genade ons "willen"! Dat wil zeggen, genade verandert hoe we willen leven. De Heer zei tegen Bar-timeus: "Ga heen", maar als we verder lezen, zien we dat "hij Jezus onmiddellijk volgde op de weg", zie Markus 10:52:

“En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende, en volgde Jezus op den weg.

Was hij ongehoorzaam? Nee! Zijn weg was nu de weg van de Heer! En zo zou het de wens moeten zijn van elk door bloed gekocht kind van God om de Heer Jezus te volgen zoals Paulus Hem volgde.

Hoe kunnen we er zelfs maar aan denken om in de zonde te blijven nadat Christus stierf voor onze zonden? Een huurmoordenaar van de maffia weet dat er geen andere uitweg is dan sterven. Maar wat als de tweelingbroer van zo'n man vrijwillig zou sterven om de menigte voor de gek te houden door te denken dat de huurmoordenaar dood was? Zo'n nobel offer zou zeer onteerd zijn als de broer vervolgens de georganiseerde misdaad zou blijven dienen. Evenzo wordt het edelste offer in de geschiedenis evenzeer onteerd als we doorgaan met zondigen nadat de Heer stierf om ons van onze zonden te redden.

“Rom. 6:16: Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

Begin jaren '60 was er een tv-show genaamd "Koningin voor één dag", waarin de vrouw met het meest verdienstelijke verhaal werd gekroond, in rood fluweel gedrapeerd en getrakteerd op een volledig betaalde nacht in de stad met haar man. Ze was eigenlijk de koningin van niets en niemand, maar voor één nacht werd ze behandeld alsof ze dat was. Evenzo is de zonde niet langer onze meester, maar als we ons eraan overgeven, maken we het tot onze koning en zijn we haar dienaren voor dat moment van ons leven.

Het is van cruciaal belang dat we iets zeggen over de 'dood' die hier wordt genoemd. Net als veel andere Bijbelse woorden heeft het woord 'dood' vele betekenissen. Er is natuurlijk de lichamelijke dood, de geestelijke dood....., zie Ef. 2:1:

“En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

.....en "de tweede dood", zie Openb. 20:14:

“En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood.

In elk van deze gevallen heeft het woord "dood" de idee van scheiding, want bij de lichamelijke dood worden ziel en geest gescheiden van het lichaam....., zie Gen. 35:18:

"En het geschiedde, als haar ziel uitging (want zij stierf), dat zij zijn naam noemde Ben-oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin.

.....bij de geestelijke dood worden ziel en geest gescheiden van God....., zie Ef. 2:1; 4:18:

"Ef. 2:1: En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

"Ef. 4:18: Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten;

.....en in de eeuwige dood zijn ziel en geest voor eeuwig van God gescheiden, zie Openbaring 20:15:

"En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.

Maar hier in Romeinen is er iets dat we graag de Christelijke dood noemen, een toestand waarin alle geestelijke levenstekenen van een gelovige "vlak" zijn, en er is geen enkel bewijs van geestelijk leven. Het is de zonde die dit dodelijke effect heeft op ons geestelijk leven. Maar als het gebeurt, hoeven we niet opnieuw gered te worden, we hoeven alleen maar wakker te worden. Tegen de gelovigen zegt Paulus: "...Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden...", zie Efeziërs 5:14:

"Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Gelovigen die in zonde (dus geestelijk) zijn gestorven, moeten "ontwaken tot gerechtigheid en niet zondigen", zie 1 Korintiërs 15:34:

"Waakt op rechtvaardiglijk, en zondigt niet. Want sommigen hebben de kennis van God niet. Ik zeg het u tot schaamte.

Er moet ook iets worden gezegd over de "gerechtigheid" die hier de beloning van "gehoorzaamheid" zou zijn. Elke ware gelovige weet dat "met het hart gelooft de mens tot gerechtigheid" .....zie (Rom. 10:10:

"Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

.....en deze gerechtigheid kan niet verkregen worden door onze werken, zie Rom. 4:5:

"Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Maar dit spreekt van onze "positionele" gerechtigheid voor God, "de gave van gerechtigheid" die we ontvangen als we op Christus vertrouwen, zie Romeinen 5:17:

"Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus.

Wanneer Paulus hier spreekt van "gehoorzaamheid tot gerechtigheid", verwijst hij naar de praktische gerechtigheid (onze conditie) die voortkomt uit het gehoorzamen van God, zie 1 Tim. 6:11; 2 Tim. 2:22; 3:16:

"1 Tim. 6:11: Maar gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en jaag naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid.

"2 Tim. 2:22: Maar vlied de begeerlijkheden der jonkheid; en jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde, vrede, met degenen, die den Heere aanroepen uit een rein hart.

"2 Tim. 3:16: Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

"Rom. 6:17-18: 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; 18 En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.

Toen u niet gered was, was u een "dienaar van de zonde", niet in staat tot "gehoorzaamheid tot gerechtigheid". Maar toen u gered werd, "werd" u een dienaar van gerechtigheid. Hoewel u er nu voor kunt kiezen om de zonde of de gerechtigheid te dienen, bent u een dienaar van de gerechtigheid, voor altijd vrij van de tirannie van de zonde.

*"Rom. 6:19: Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vlees wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, **tot** ongerechtigheid, **alzo** stelt nu uw leden, **om** dienstbaar te zijn der gerechtigheid, **tot** heiligmaking.*

Spreeken "op menselijke wijze" betekent een illustratie geven uit de mensenwereld....., zie Gal. 4:15:

"Welke was dan uw gelukachting? Want ik geef u getuigenis, dat gij, zo het mogelijk ware, uw ogen zoudt uitgegraven, en mij gegeven hebben.

.....en de zwakheid van ons vlees waar Paulus het hier over heeft, is dat we dergelijke illustraties vaak nodig hebben om de goddelijke waarheid te begrijpen. Hier aarzelt Paulus om de manier waarop we voor de Heer leven te vergelijken met de manier waarop we vroeger voor de zonde leefden, en kwalificeert zo de vergelijking met deze disclaimer. De vergelijking is echter zo goed dat hij er niet aan voorbij durft te gaan. De woorden "**alzo**" en "**zo**" geven hier aan dat we nu de Heer moeten dienen zoals we vroeger de zonde dienden, d.w.z. met al onze kracht! We moeten de Heer net zo enthousiast dienen als we vroeger onszelf en onze eigen belangen en verlangens dienden.

"Rom. 6:20: Want toen gij dienstknechten waart der zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid.

Als we voor de Heer moeten leven "zoals" we vroeger voor onszelf leefden, stelt Paulus ons een machtige uitdaging voor, want toen we de zonde dienden, dienden we die exclusief, absoluut "vrij van gerechtigheid". De Heer nu op zo'n manier dienen zou hetzelfde betekenen als Hem exclusief dienen, totaal vrij van zonde. Niets minder dan dit verheven doel zou de uitdrukkelijke wens van ons hart moeten zijn.

"Rom. 6:21: Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood.

Door de ordening van God draagt een fruitboom vrucht "naar zijn aard", zie Gen. 1:11:

*"En God zeide: Dat de aarde uitschiet grasscheutjes, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht **naar zijn aard**, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was alzo.*

"Een rotte boom brengt kwade vruchten voort" .....zie Matth. 7:17:

"Alzo een ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten.

.....en het einde van dit soort vruchten voor de niet-geredden is zonde en dood.

“Rom. 6:22: Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

Nu je niet langer aan de zonde behoort, maar veeleer aan God behoort, worden "de vruchten van gerechtigheid" .....zie Filippenzen 1:11:

“Vervuld met vruchten der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot heerlijkheid en prijs van God.

.....die je produceert niet langer beschouwd als zondige eigengerechtigheid, ze worden nu beschouwd als "heiligheid" die eindigt in "eeuwig leven."

Maar hoe kan eeuwig leven het "einde" zijn van de vrucht van heiligheid als Paulus duidelijk leert dat het "door Zijn genade" is dat we "eeuwig leven" ontvangen, zie Titus 3:7?:

“Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des eeuwigen levens.

Ah, hier spreekt de Apostel over het eeuwige leven dat we in dit leven kunnen genieten. Dit is vergelijkbaar met hoe Paulus zegt dat wij, die al het eeuwige leven bezitten, "het eeuwige leven kunnen aangrijpen" door de goede strijd van het geloof te strijden en door onze financiën te investeren in het werk en de mensen van de Heer, zie 1 Tim. 6:11-12, 17-19:

“ 11-12: 11 Maar gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en jaag naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid. 12 Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen.

“17-19: 17 Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten; 18 Dat zij weldadig zijn, rijk worden in goede werken, gaarne mededelende zijn, en gemeenzaam; 19 Leggende zichzelf weg tot een schat een goed fundament tegen het toekomstige, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen.

Gelovigen die alleen voor zichzelf leven en hun geld zelfzuchtig uitgeven, houden zich alleen aan dit leven vast.

“Rom. 6:23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

Dit is een vers dat we vaak gebruiken als we het evangelie delen met ongelovigen, maar Paulus richt zich in dit hoofdstuk niet echt tot de niet-geredden (ongelovigen), maar spreekt eerder tot gelovigen. Dit betekent echter niet dat we dit vers niet zouden moeten gebruiken wanneer we Christus met anderen delen, want het principe dat Paulus aanhaalt is waar. Het loon dat de ongelovige voor zijn zonde verdient, is de fysieke, geestelijke en eeuwige dood, en het aanvaarden van het eeuwige leven als geschenk van God is zijn enige hoop. Het punt van Paulus is echter om ons te leren dat zonde een dodelijk effect in ons leven zal blijven hebben, zelfs nadat we gered zijn. Maar God zij dank, zijn geschenk aan ons als gelovigen is dat we nu het eeuwige leven kunnen aangrijpen dat onze enige hoop is om te genieten van het rijke, bevredigende geestelijke leven dat God voor ons als zijn kinderen verlangt. Moge dit ook het verlangen van ons hart zijn!

“Rom. 7:1: Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft?

Bijbelcommentatoren debatteren graag of Paulus hier verwijst naar de Romeinse wet of de wet van Mozes, maar het punt van de apostel is in beide gevallen hetzelfde. De dood beëindigt alle aardse relaties, inclusief de relatie tussen een mens en de wet! Om dit punt te illustreren haalt Paulus dit voorbeeld aan:

“Rom. 7:2: Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans.

De dood beëindigt alle relaties, inclusief de relatie tussen man en vrouw. Paulus gaat onze relatie met de wet van Mozes illustreren door deze te vergelijken met de relatie tussen een man en zijn vrouw.

“Rom. 7:3-4: 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. 4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

Hier zien we het punt van Paulus' illustratie. Toen we ongelovig waren, waren we getrouwd met de wet, en we konden niet verbonden zijn met Christus zolang we gebonden waren aan de wet. Maar net zoals de dood een einde maakt aan de relatie tussen een vrouw en haar man, zo maakte de dood een einde aan de relatie tussen gelovigen en de Wet van Mozes! Zoals we in Romeinen 6 leerden, toen Christus stierf, stierf Hij voor de Wet, en wij stierven met Hem!

Als men zich afvraagt waarom we zouden willen dat onze relatie met Gods Wet eindigt, laten we dan verder ingaan op de illustratie van Paulus. Stel je een vrouw voor die getrouwd is met een man die constant op haar tekortkomingen wijst. Niets wat ze doet is goed genoeg. Ze houdt het huishouden niet perfect. Ze disciplineert de kinderen onvoldoende. Ze is een vreselijke kok! Volgens de wet had ze geen keus. Onder dit constante spervuur van kritiek moest ze gewoon blijven zitten en het nemen!

Dit is een perfecte beschrijving van de wet! De wet wijst voortdurend op onze tekortkomingen. Je bent te hebzuchtig! Je eert je ouders niet! Je verdraait de waarheid als je het zo stelt! Als ongelovigen onder de wet hadden we geen keus. Onder dit constante spervuur van kritiek moesten we gewoon blijven zitten en het nemen! Deze eis van volmaaktheid.....zie Jak. 2:10-11:

“10 Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle. 11 Want Die gezegd heeft: Gij zult geen overspel doen, Die heeft ook gezegd: Gij zult niet doden. Indien gij nu geen overspel zult doen, maar zult doden, zo zijt gij een overtreder der wet geworden.

.....heeft ons er uiteindelijk toe aangezet om op Christus te vertrouwen.

Maar als we eenmaal gered zijn, laat de Wet niet los. Het blijft wijzen op onze tekortkomingen. Maar prijs God, we hoeven niet langer stil te zitten en het te nemen! We zijn “dood voor de wet door het lichaam van Christus” geworden, en de dood beëindigt alle relaties! Als gelovigen onder genade zijn we bevrijd van de wet die perfectie blijft eisen van nog onvolmaakte wezens, een tirannie die leidt tot een gevoel van verslagenheid en wanhoop.

Maar hoe zijn we dood geworden voor de wet? Paulus zegt dat het was "door het lichaam van Christus", d.w.z. door Zijn fysieke lichaam. Maar hier moeten we voorzichtig zijn. We zijn niet dood geworden voor de Wet door de geboorte van het fysieke lichaam van onze Heer, want Hij werd geboren onder de Wet, zie Gal. 4:4 vergelijk met Lukas 2:21-24:

“Gal. 4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

“Lukas 2:21-24: 21 En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was. 22 En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes, brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij Hem den Heere voorstelden; 23 (Gelijk geschreven is in de wet des Heeren: Al wat mannelijk is, dat de moeder opent, zal den Heere heilig genaamd worden.) 24 En opdat zij offerande gaven, naar hetgeen in de wet des Heeren gezegd is, een paar tortelduiven, of twee jonge duiven.

Evenmin zijn we dood geworden voor de Wet door het volwassen leven van het lichaam van onze Heer, want als mens gehoorzaamde Hij de Wet en leerde Hij anderen om die ook te gehoorzamen, zie Matt. 8:4; 23:1-3:

“Matth. 8:4: En Jezus zeide tot hem: Zie, dat gij dit niemand zegt; maar ga heen, toon uzelf den priester, en offer de gave, die Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis.

“Matth. 23:1-3: 1 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, 2 Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes; 3 Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.

Nee, het is door de dood van het fysieke lichaam van onze Heer dat we vrijgemaakt worden van de wet. Toen Hij stierf, stierf Hij aan de Wet, en wij stierven met Hem!

En de Wet stierf voor ons, want Kolossenzen 2:14 zegt dat toen Christus stierf, Hij de Wet aan het kruis nagelde.

“Kol. 2:14: Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

We waren toen vrij om ons met een ander te verbinden, "met Hem die uit de doden is opgewekt", de Heer Jezus Christus! Zie Rom. 7:4:

*“Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, **opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is**, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.*

Als men zich afvraagt waarom we ons met de Heer zouden willen verbinden dan is dat *“opdat wij Gode vruchten dragen zouden”*.

Eén van de doelen van het huwelijk is om "vruchtbaar" te zijn, zie Gen. 9:1:

“En God zegende Noach en zijn zonen, en Hij zeide tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde!

Toen we als ongelovigen met de wet verbonden waren, konden we geen vrucht voortbrengen van goede werken voor God, zie Romeinen 6:21:

“Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood.

Onze werken van gerechtigheid werden beschouwd als werken van eigengerechtigheid.....zie Jes. 64:6:

“Jes. 64:6: Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons henen weg als een wind.

.....en God verwerpt de werken van eigengerechtigheid.

Onder de wet, als een man kinderloos stierf, kon zijn broer met zijn vrouw trouwen en de kinderen verwekken wat zijn onvruchtbare broer niet kon, zie Deut. 25:5-6:

“5 Wanneer broeders samenwonen, en één van hen sterft, en geen zoon heeft, zo zal de vrouw des verstorvenen aan geen vreemden man daarbuiten geworden; haar mans broeder zal tot haar ingaan, en nemen haar zich ter vrouwe, en doen haar den plicht van eens mans broeder. 6 En het zal geschieden, dat de eerstgeborene, dien zij zal baren, zal staan in den naam zijns broeders, des verstorvenen; opdat zijn naam niet uitgedelgd worde uit Israël.

Op dezelfde manier kunnen we, nu we verbonden zijn met Christus, de "vrucht tot heiligheid" voortbrengen die ons, in verbinding met de Wet, niet in ons kon voortbrengen, zie Romeinen 6:22:

“Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

Als we nu goede werken doen, worden ze door God als goede werken beschouwd en kunnen we "vruchtbaar zijn in elk goed werk", zie Kol. 1:10 vergelijk met Ef. 2:10; Titus 2:14:

“Kol. 1:10: Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

Vergelijken met:

“Ef. 2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

“Titus 2:14: Die Zichzelfen voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelfen een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Natuurlijk, onder de wet, als een man weigerde te trouwen met de vrouw van zijn overleden broer, maakte ze zijn schoen los en spuugde in zijn gezicht, zie Deut. 25:7-10:

“7 Maar indien dezen man zijns broeders vrouw niet bevallen zal te nemen, zo zal zijn broeders vrouw opgaan naar de poort tot de oudsten, en zeggen: Mijns mans broeder weigert zijn broeder een naam te verwekken in Israël; hij wil mij den plicht van eens mans broeders niet doen. 8 Dan zullen hem de oudsten zijner stad roepen, en tot hem spreken; blijft hij dan daarbij staan, en zegt: Het bevalt mij niet haar te nemen; 9 Zo zal zijns broeders vrouw voor de ogen der oudsten tot hem toetreden, en zijn schoen van zijn voet uittrekken, en spuwen in zijn aangezicht, en zal betuigen en zeggen: Alzo zal dien man gedaan worden, die zijns broeders huis niet zal bouwen. 10 En zijn naam zal in Israël genoemd worden: Het huis desgenen, dien de schoen uitgetogen is.

Toen de Heer weigerde Israël toe te staan Hem, vóór Zijn dood, Koning te maken.....zie Johannes 6:15:

“Jezus dan, wetende, dat zij zouden komen, en Hem met geweld nemen, opdat zij Hem Koning maakten, ontweek wederom op den berg, Hij Zelf alleen.

.....leek het erop dat Hij weigerde met haar te trouwen om zaad te verwekken waar de Wet had gefaald. Maar wat kostbaar om te weten dat toen ze Hem uitkleedden en in Zijn gezicht spuugden op Golgotha, God dit kon gebruiken om geestelijke vruchten in Israël en in ons voort te brengen.

“Rom. 7:5: Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen.

Toen we ongelovigen waren, waren we constant in beweging, maar zoals we in Romeinen 6 leerden, was elke beweging die we maakten zonde in de ogen van God! En Paulus zegt dat het "de wet" was die deze beweging tot zonde gaf! Vanwege de gevallen natuur, die we van Adam hebben geërfd, motiveert het ons alleen maar om het des te meer te willen doen als het ons wettelijk verboden is om iets te doen! Onder de drooglegging nam het drinken juist toe, omdat de wet de gevallen natuur van de mens ertoe aanzette de wet te willen overtreden.

En de wet van Mozes werkt op dezelfde manier. De meeste mensen denken dat de wet de zonde verzwakt, maar Paulus zegt: "*de kracht van de zonde is de wet*" (1 Kor. 15:56). De meeste mensen denken dat de wet ervoor zorgt dat de zonde afneemt, maar Romeinen 5:20 zegt dat "*de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde*".

Waarom zou God een wet geven die zonde versterkt en overvloedig maakt? Om mensen hun behoefte aan een Redder te laten inzien! Dit was het doel van de wet.

Het is natuurlijk om beweging met leven te verbinden, maar net zoals mensen die "dood zijn in overtredingen" in vleselijkheid kunnen wandelen....., zie Efeziërs 2:1-3:

"1 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; 2 In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; 3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

.....zo kunnen geestelijk dode ongelovigen ook de beweging van zelfingenomen goede werken voortbrengen. Maar als ze dat doen, gaan ze 'gewoon door met de bewegingen' van gerechtigheid. Ze brengen echter geen echte vruchten voort die God kan aanvaarden. Een boom kan alleen vruchten voortbrengen "**naar zijn aard**" .....zie Gen. 1:12:

*"En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende **naar zijn aard**, en vruchtdragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.*

.....dus vruchten voortgebracht door een geestelijk dode ongelovige kunnen alleen bewerken: "*om den dood vruchten te dragen*".

"Rom. 7:6: Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter.

Als we het woord 'vrijgemaakt' zien, denken we er aan hoe verlossing ons verlost van zaken als 'de macht van de duisternis', zie Kol. 1:13:

"Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Maar we moesten ook verlost worden van de veroordeling door de Wet! Het Griekse woord voor "vrijgemaakt" wordt hier meestal vertaald met "vernietigd", en dus zegt Paulus dat we vrijgemaakt zijn van de wet door de vernietiging van de wet en onze relatie ermee, "*overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren*", waren wij toen vrij om ons met Christus te verbinden en God te dienen "*in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter*".

Wat is het verschil? Toen de nazi's Parijs binnenrolden, werd haar burgers verteld om op straat te gaan staan en te juichen, een bevel dat ze gehoorzaamden uit angst voor wat er met hen zou gebeuren als ze dat niet deden. Maar toen de geallieerden Parijs bevrijdden, werd hetzelfde gejuich ingegeven door

een oprechte liefde voor de macht die hen verlost van hun vijanden. Op dezelfde manier verricht de ongelovige onder de Wet goede daden uit angst voor wat God hem zal aandoen als hij dat niet doet. Maar als we eenmaal door genade zijn gered, worden dezelfde goede daden gemotiveerd door oprechte liefde voor onze Verlosser.

“Rom. 7:7: Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren.

Paulus weet dat zijn lezers verontrust zullen zijn door zijn bewering dat de wet zonde in gang zet, en daarom haast hij zich eraan toe te voegen dat de wet zelf geen zonde is. Hij zou niet hebben geweten wat zonde was zonder de wet, "*want door de wet is de kennis der zonde*" (Romeinen 3:20). En als hij nooit zonde had gekend, had hij Christus nooit kunnen leren kennen, want "*de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden*". (Gal. 3:24).

De wet is als een röntgen- of MRI-machine, die beide kunnen onthullen wat er met je aan de hand is, maar geen van beide kan er iets aan doen. Zo kan de wet een zondaar zijn zonde laten zien, maar is hij machteloos om hem ervan te redden. In het leven van de gelovige kan de Wet een uitstekende thermometer zijn, die onthult hoe heet de zonde in zijn leven is. Maar het heeft geen macht om als thermostaat te werken, d.w.z. het is machteloos om de zonde te reguleren.

“Rom. 7:8-9: 8 Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de zonde dood. 9 En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven.

Tot nu toe heeft Paulus het gehad over de Wet en het effect ervan op ons toen "wij" (vers 4,5,6) niet gered waren. Paulus' verschuiving hier naar het voornaamwoord "ik" geeft aan dat hij op het punt staat ter zake te komen en een persoonlijk getuigenis te geven over zijn relatie tot de Wet nadat hij gered was.

Paulus leefde "zonder de wet", d.w.z. hij werd gered en werd geestelijk levend zoals wij allemaal deden, uit genade en door het geloof gescheiden van de daden van de wet, Zie Romeinen 3:20 en 28:

“Rom. 3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.....28 Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Genade leerde hem om goddeloosheid en wereldse lusten te ontkennen, en om "nuchter, rechtvaardig en godvruchtig te leven" in dankbaarheid jegens God voor het redden van hem.....zie Titus 2:11-12:

“11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. 12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

.....en hij schuwde het kwaad met alle kracht en enthousiasme van een pas gered kind van God.

Toen dacht hij, net als wij allemaal, dat de Wet hem zou helpen om beter met zonde om te gaan. Maar "toen het gebod kwam", d.w.z. toen hij de wet in zijn leven introduceerde om te proberen hem te helpen met zonde, had het precies het tegenovergestelde effect. Zoals hij het stelt: "toen het gebod kwam, herleefde de zonde".

“Rom. 7:9: En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven.

We hebben gezien dat de Wet ongelovigen tot zonde aanzet en hen laat inzien dat ze een Verlosser nodig hebben. Maar de Wet heeft hetzelfde effect op gelovigen! Als we gered worden, ontvangen we een nieuwe natuur van de Heer, maar we verliezen niet de oude zondige natuur die ernaar verlangt om te zondigen, des te meer als ons gezegd wordt dat niet te doen.

Dus toen Paulus zichzelf onder de wet plaatste, bleef de wet doen wat ze deed voordat we werden gered, zonde in gang zetten en "de zonde nieuw leven inblazen". De zonde viel in slaap toen Paulus door genade werd gered, maar hij bracht het per ongeluk weer tot leven door de toepassing van de wet.

Zoals Paulus het stelt, werd de zonde veroorzaakt door de wet. Als een openbare spreker zegt: "Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om ...", bedoelt hij dat hij op het punt staat de gelegenheid van zijn toespraak tot het publiek te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor ze zijn samengekomen. Dit wordt soms gedaan door acteurs die een "Oscar" ontvangen bij de Academy Awards, die profiteren van het enorme aantal kijkers van de ceremonie om een politiek statement te maken. In onze tekst introduceerde Paulus de Wet niet in zijn geestelijk leven om "elke vorm van begeerte" in hem op te wekken, maar de Wet maakte juist van de gelegenheid gebruik om dat te doen!

Toen Paulus gered werd zonder de wet, was "de zonde dood". Maar toen hij de Wet in zijn leven uitnodigde, herleefde de zonde en toen waren de rollen omgedraaid. Hij "stierf", d.w.z. hij stierf de geestelijke dood waar we eerder over spraken, waarin de Christelijke ervaring van een gelovige verschrompelt en afsterft. (Zie ons commentaar op Romeinen 6:16 bladzijde 13.)

“Rom. 7:10: En het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden.

Paulus weet dat zijn lezers verder verontrust zullen zijn door zijn verdere bevestiging dat de wet aanleiding geeft tot zonde, en daarom haast hij zich te bevestigen dat de wet "verordend was tot leven". Keer op keer verklaart de Bijbel dat als een mens de Wet volmaakt zou kunnen houden, God zo'n mens graag zou belonen met het eeuwige leven, zie Lev. 18:5:

“Ja, Mijn inzetten en Mijn rechten zult gij houden; welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; ik ben de Heere!

Vergelijk met Lukas 10:25-28; Rom. 2:6-7; 10 :5:

“Lukas 10:25-28: 25 En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beëerven? 26 En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij? 27 En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere, uw God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en uw naaste als uzelfen. 28 En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven.

“Rom. 2:6-7: 6 Welke een iegelijk vergelden zal naar zijn werken; 7 Dengenen wel, die met volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven;

“Rom. 10:5: Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

Maar de woorden "**blijft**" en "**al**" in Galaten 3:10 geven aan dat God 100% gehoorzaamheid aan de Wet eist, 100% van de tijd!

*“Gal.3:10: Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet **blijft** in **al** hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.*

Aangezien dit iets is dat geen enkele ongelovige kan bereiken, werd de wet bekend als "de bediening des doods", zie 2 Kor. 3:7:

“En indien de bediening des doods in letteren bestaande, en in stenen ingedrukt, in heerlijkheid is geweest, alzo dat de kinderen Israëls het aangezicht van Mozes niet konden sterk aanzien, om de heerlijkheid zijns aangezichts, die te niet gedaan zou worden.

Maar toen Paulus de Wet toepaste op zijn leven, nadat hij gered was, leerde hij wat we allemaal leren als we zijn voorbeeld volgen, en dat is dat we de Wet niet volmaakter kunnen houden nu we gered zijn dan toen we verloren waren! Hij ontdekte al snel dat al zijn geestelijke vitale functies afgevlakt waren, en hij moest wakker worden uit de slaap van deze "dood" Vergelijk met Ef. 5:14:

“Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

“Rom. 7:11: Want de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft mij verleid, en door hetzelfde gedood.

Stel je voor dat je een medicijn neemt waarvan je dacht dat het je leven redde, om er vervolgens achter te komen dat het dodelijk is! Dat is het geval met de gelovige en de wet. Hij denkt dat het hem helpt, terwijl het hem in werkelijkheid doodt! Dit is hoe de zonde Paulus "misleide", en hoe ze ons allemaal misleidt!

“Rom. 7:12: Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed.

Paulus zegt ook in 1 Timotheüs 1:8 dat de wet "goed" is, maar daar legt hij uit dat ze alleen goed is "als een mens haar wettig gebruikt".

“1 Tim. 1:8: Doch wij weten, dat de wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt;

Paulus legt vervolgens uit dat "de wet niet is gemaakt voor een rechtvaardige", d.w.z. voor gelovigen. Het enige rechtmatige gebruik van de wet is om overtuiging van zonde te brengen bij degenen die 'wetteloos en ongehoorzaam' zijn, om hen tot de Heiland te drijven.

“Rom. 7:13: Is dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood geworden; opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij door het goede den dood; opdat de zonde boven mate wierd zondigende door het gebod.

Hier haast Paulus zich om toe te voegen dat het niet de wet was die hem doodde, maar de zonde die door de wet werkte. Paulus weet dat mensen graag kritiek hebben op wetten die hen veroordelen. Als we een snelheidsboete krijgen, is dat natuurlijk niet omdat we te hard reden, maar omdat de snelheidslimiet te laag is ingesteld! Er is niets mis met ons, het is de wet die verkeerd is! Hier haast Paulus zich om uit te leggen dat hij niet zei dat er iets mis was met de Wet van Mozes.

Net zoals de wet de zonde erger maakte bij ongelovigen, zo maakt de wet zonde "buitengewoon zondig" bij de gelovige. Natuurlijk is God in de ongelovige in staat om te profiteren van de kracht van de Wet om de zonde erger te maken door deze te gebruiken om hem tot Christus te drijven. Maar kan God er munt uit slaan als de Wet de zonde erger maakt in de gelovige? Wij geloven dat God op twee manieren kan profiteren van het effect van de Wet in het leven van een gelovige.

Ten eerste wordt ons verteld dat, wanneer sommige ouders een kind betrappen op roken, ze hem laten zitten en hem de ene sigaret na de andere laten roken - totdat hij zijn ingewanden eruit kotst en nooit meer wil roken! Dit is een techniek die God vaak gebruikte met Israël. "Kom naar Bethel en overtreed" klinkt als een vreemde uitspraak van God tegen Israël.....zie Amos 4:4:

"Komt te Beth-el, en overtreedt te Gilgal; maakt des overtredens veel, en brengt uw offers des morgens, uw tienden om de drie dagen!

.....maar Hij zei dit pas nadat Hij hen voortdurend had opgeroepen niet te zondigen, vergelijk dat met Ps. 81:11-13; Pred. 11:9; Ezech. 20:39; Matth. 23:29-32:

"Psalm 81:11-13:11 Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord; en Israël heeft Mijner niet gewild. 12 Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij wandelden in hun raadslagen. 13 Och, dat Mijn volk naar Mij gehoord had, dat Israël in Mijn wegen gewandeld had!

"Prediker 11:9: Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten, en in de aanschouwingen uwer ogen; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht.

"Ez. 20:39: En gijlieden, o huis Israëls, alzo zegt de Heere Heere: Gaat henen, dient een ieder zijn dreggoden, ook hierna, dewijl gijlieden naar Mij niet hoort; doch ontheiligt niet meer Mijn heiligen Naam, met uw giften en met uw dreggoden.

"Matth. 23:29-32: 29 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij bouwt de graven der profeten op, en versiert de graftekenen der rechtvaardigen; 30 En zegt: Indien wij in de tijden onzer vaders waren geweest, wij zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed der profeten. 31 Aldus getuigt gij tegen uzelf, dat gij kinderen zijt dergenen, die de profeten gedood hebben. 32 Gij dan ook, vervult de mate uwer vaders!

Alleen wanneer mensen zich doof houden voor Gods oproep tot bekering, lezen we dingen als "God heeft hen overgegeven aan onreinheid", zie Romeinen 1:24,26 en 28:

"24 Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om hun lichamen onder elkander te onteren;.....26 Daarom heeft God hen overgegeven tot oneerlijke bewegingen; want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk gebruik veranderd in het gebruik tegen nature;.....28 En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkentenis te houden, zo heeft God hen overgegeven in een verkeerden zin, om te doen dingen, die niet betamen;

God bewaart deze strenge tactiek voor het laatst, maar past het uiteindelijk toe in de hoop dat mensen ziek zullen worden van hun eigen zondigheid.

Dit is dan de eerste manier waarop God kan profiteren van de kracht van de wet om de zonde in de gelovige erger te maken. Als de Wet een gelovige tot zonde drijft, wordt hij uiteindelijk ziek van de verdorvenheid van zijn wegen. En de tweede manier waarop God kan profiteren van het effect van de Wet in het leven van een gelovige, is dat het hem doet beseffen dat de Wet niet het antwoord is op het onderdrukken van de zonde in zijn leven.

"Rom. 7:14: Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

De bekentenis van Paulus hier dat hij "verkocht onder de zonde" was, heeft sommigen ertoe gebracht te geloven dat hij in deze passage spreekt over zijn vorige leven als een ongelovige. Echter, iedereen die zonde begaat, verkoopt zichzelf aan de zonde, zie 1 Koningen 21:20,25; 2 Koningen 17:17; Jes. 50:1; 52:3:

"! Kon. 21:20 en 25: 20 En Achab zeide tot Elia: Hebt gij mij gevonden, o, mijn vijand? En hij zeide: Ik heb u gevonden, overmits gij uzelf verkocht hebt, om te doen dat kwaad is in de ogen des Heeren.....25 Doch er was niemand geweest gelijk Achab, die zichzelf verkocht had, om te doen dat kwaad is in de ogen des Heeren, dewijl Izebel, zijn huisvrouw, hem ophitste.

"2 Kon. 17:17: Ook deden zij hun zonen en hun dochteren door het vuur gaan, en gebruikten waarzeggerijen, en gaven op vogelgeschrei acht, en verkochten zich, om te doen dat kwaad was in de ogen des Heeren, om Hem tot toorn te verwekken.

"Jes. 50:1: Alzo zegt de Heere: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.

"Jes. 52:3: Want zo zegt de Heere; Gijlieden zijt om niet verkocht, gij zult ook zonder geld gelost worden.

Dank God, wij die gered zijn, zijn verlost of teruggekocht van de zonde door het bloed van Christus, zie Efeziërs 1:7:

"In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

Er wacht echter een komende "dag van verlossing" ....., zie Ef. 4:30:

"En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

.....die zal plaatsvinden bij de Opname, een dag waarop onze lichamen zullen worden verlost, zie Rom. 8:23:

"En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams.

Tot die dag zijn onze zielen verlost, maar ons lichaam blijft "verkocht onder de zonde", zoals Paulus hier zegt. Onder de microscopische toetsing van de Wet is zelfs gered vlees niet in staat om de test van Jakobus 2:10-11 te doorstaan, en men moet bedenken dat Paulus hier in Romeinen 7 beschrijft wat hij ervaart wanneer hij zichzelf onder de Wet van Mozes stelt.

"Jak. 2:10-11: 10 Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle. 11 Want Die gezegd heeft: Gij zult geen overspel doen, Die heeft ook gezegd: Gij zult niet doden. Indien gij nu geen overspel zult doen, maar zult doden, zo zijt gij een overtreder der wet geworden.

"Rom. 7:15: Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet (dat keur ik niet goed) ; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik.

Hier moeten we oppassen dat we niet het meest gebruikelijke gebruik van het woord "toestaan" in dit vers lezen. Als we iets toestaan, betekent dat gewoonlijk dat we het doen, maar dit kan hier niet de betekenis zijn, want als Paulus zichzelf niet zou toestaan te zondigen, zou hij niet zondigen! Nee, een van de secundaire definities van het woord 'toestaan' is 'goedkeuren'. De Heer zei tegen de goddeloze wetgeleerden van Zijn tijd: "*dat gij mede behagen hebt aan de werken uwer vaders*", d.w.z. hun voorvaders die de profeten hadden gedood, zie Lukas 11:45-48:

"45 En één van de wetgeleerden, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! als Gij deze dingen zegt, zo doet Gij ook ons smaadheid aan. 46 Doch Hij zeide: Wee ook u, wetgeleerden! want gij belast de mensen met lasten, zwaar om te dragen, en zelve raakt gij die lasten niet aan met één van uw vingers. 47

Wee u, want gij bouwt de graven der profeten, en uw vaders hebben dezelve gedood. 48 Zo getuigt gij dan, dat gij mede behagen hebt aan de werken uwer vaders; want zij hebben ze gedood, en gij bouwt hun graven.

Hier kan het woord "**behagen**" niet betekenen "toestaan", want de wetgeleerden die nog niet geboren waren, waren niet in de positie om de moorddadige daden van hun voorouders toe te staan of te weigeren. Het woord "behagen" betekent hier duidelijk goedkeuren, en dat is ook de betekenis in onze tekst.

En dus zegt Paulus dat, wanneer hij zichzelf onder de wet plaatst, hij zonden begaat die hij niet goedkeurt. Hij doet liever goede dingen, maar begaat uiteindelijk de zonden die hij haat. Terwijl sommigen in dit verdere bewijs zien dat Paulus spreekt over zijn dagen als een niet-gered man, zouden we willen suggereren dat Saulus van Tarsen, zoals de meeste ongelovigen, zijn zonden niet haatte. Hoewel zijn zonden meer in de trant van trots en eigengerechtigheid waren, hield hij net zo veel van hen als vleselijke zondaars van de zonden van hun vlees houden. Het is de gelovige die een hekel heeft aan de zonde die hij uiteindelijk begaat, en verlangt ernaar de goede dingen te doen die hij zo moeilijk vindt om te volbrengen onder de Wet.

"Rom. 7:16: En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is.

Ons Engelse woord "consent" (toestemmen) betekent "eensgezind zijn met". Het Griekse woord betekent hetzelfde zeggen. Vandaar dat Paulus hier eenvoudigweg zegt dat als hij, wanneer hij zondigt, doet wat hij niet wil doen, alleen al het feit dat hij het niet wil doen, het bewijs is dat hij het eens is met de goedheid of heiligheid van de wet.

"Rom. 17:17: Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Haat je het niet als een crimineel weggemt met een misdaad door te beweren dat hij een 'gespleten persoonlijkheid' heeft en dus niet verantwoordelijk moet worden gehouden voor zijn daden? Hoewel we er zeker van zijn dat er zo'n legitiem probleem met de geestelijke gezondheid bestaat, worden we herinnerd aan het verhaal van zo'n crimineel die de rechter vertelde dat hij de koopwaar niet had gestolen, maar dat zijn handen schuldig waren aan de misdaad. De rechter antwoordde wijselijk: "Dan veroordeel ik uw handen tot een jaar gevangenisstraf. De rest van jullie is vrij om met hen mee te gaan - of niet!

Maar hier houdt Paulus zich niet bezig met dezelfde soort schuldverschuiving die plaatsvond in Eden, toen Adam Eva de schuld gaf - en zelfs God Zelf - voor zijn zonde, en Eva de schuld gaf aan de slang. Paulus probeert de schuld niet uit de weg te gaan, maar veeleer uit te leggen waarom een gelovige nog steeds zondigt. Tot de Opname zal de zonde in de gelovigen blijven wonen en hen blijven doen struikelen, vooral wanneer ze door de Wet worden aangespoord en gesterkt. Maar zonden in de gelovige zijn "de werken van het vlees", zie Gal. 5:19, niet de werken van de gelovige zelf.

"De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid,

"Rom. 7:18: Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.

We weten dat er niets goeds in niet-gered vlees woont, maar het is belangrijk om te onthouden dat wanneer we gered worden, God ons vlees niet verwijdert en dat ook niet zal doen tot de Opname. Maar het 'willen' om goed te doen is bij ons aanwezig, want Paulus zegt over gelovigen dat 'het God is die zowel het willen als het werken in u werkt naar Zijn welbehagen', zie Fil. 2:13:

“Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.

Als Paulus zegt dat hij niet kon vinden hoe hij het goede moest doen, dan komt dat niet overeen met wat we lezen over zijn leven in het algemeen in het boek Handelingen, of in zijn brieven, die tot ons spreken van een zeer toegewijd leven als man van God. En dus weten we dat hij hier moet spreken over zijn ervaring onder de Wet. Dit is de reden waarom in de Bijbel die zijn naam draagt, “Dr. Scofield Bible” deze passage de titel heeft gegeven: “De strijd van de twee naturen onder de wet.”

“Rom. 7:19: Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

Nogmaals, dit kan alleen de ervaring van Paulus zijn als gelovige onder de Wet. We hebben al laten zien dat de wet een totaal ondoeltreffend wapen is in de strijd van de gelovige tegen de zonde.

De Wet ziet er zeker uit als iets dat zou helpen bij zonde. Maar benzine is een vloeistof en ziet eruit als iets dat goed zou kunnen worden gebruikt om een vuur te doven. In werkelijkheid weten we dat benzine een versneller is en een brand alleen maar erger maakt. Evenzo lijkt een wet die zonde veroordeelt iets dat goed zou zijn om te gebruiken tegen zonde in het leven van een gelovige. Maar in werkelijkheid maakt het, vanwege onze gevallen natuur, de zonde alleen maar erger, zoals we eerder hebben besproken.

“Rom. 7:20: Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

De zorgvuldige lezer van de Schrift zal zeker opmerken dat Paulus in dit vers de waarheid herhaalt die hij zojuist met ons heeft gedeeld in vers 17. Dit komt omdat dit vaak over het hoofd geziene vers van cruciaal belang is. Paulus wil graag dat u als gelovige begrijpt dat wanneer u zondigt, u het niet bent die zondigt!

Nadat Paulus met de Korinthiërs had gesproken over hoereerders, dronkaards en hebzuchtige mensen, voegde hij eraan toe: “en dat waren sommigen van u”, zie 1 Korintiërs 6:9-11:

“9 Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven? 10 Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven. 11 En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere Jezus, en door den Geest onzes Gods;

Maar hoe kon Paulus hier de verleden tijd gebruiken terwijl sommige van de Korinthiërs nog steeds in hoererij leefden, zie 1 Korintiërs 5:1, dronkenschap, zie 11:21, en elkaars geestelijke gaven begeerden, zie 12:15-31:

“1 Kor.5:1: Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is, en zodanige hoererij, die ook onder de heidenen niet genoemd wordt, alzo dat er een zijns vaders huisvrouw heeft.

“1 Kor. 11:21: Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken.

“1 Kor. 12:15-31: 15 Indien de voet zeide: Dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het lichaam? 16 En indien het oor zeide: Dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam? 17 Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? 18 Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft. 19 Waren zij alle maar een lid, waar zou het lichaam zijn? 20 Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar een lichaam. 21 En het oog

kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node. 22 Ja veeleer, de leden, die ons dunken de zwakste des lichaams te zijn, die zijn nodig. 23 En die ons dunken de minst eerlijke leden des lichaams te zijn, denzelve doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. 24 Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; 25 Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen. 26 En hetzij dat een lid lijdt, zo lijden al de leden mede; hetzij dat een lid verheerlijkt wordt, zo verblijden zich al de leden mede. 27 En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder. 28 En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen. 29 Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars? Zijn zij allen krachten? 30 Hebben zij allen gaven der gezondmakingen? Spreken zij allen met menigerlei talen? Zijn zij allen uitleggers? 31 Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is.

Het antwoord is dat het niet meer de Korinthiërs waren die deze dingen deden, maar de zonde die in hen woonde. En net als de Korinthiërs is de nieuwe persoon die God je in Christus heeft gemaakt niet in staat om te zondigen. En God wil niet dat jij je als gelovige schuldig voelt voor de zonden die begaan zijn door de zonde die in jou woont.

Schuldgevoel is een krachtige emotie. Er wordt ons verteld dat een groot deel van zelfs de meest ernstige geestesziekten terug te voeren is op overweldigende schuldgevoelens. Hoe graag zouden we willen dat we de troostende woorden van het evangelie in de oren konden fluisteren van al die ongelovigen die door schuldgevoelens tot geestesziekte zijn gedreven. Wat verlangen we ernaar om hen te kunnen vertellen dat "Christus stierf voor onze zonden... werd begraven en... verrees" ....., zie 1 Korinthiërs 15:1-4:

"1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

..... en dat God hun schuld zal wegnemen als ze Christus als hun Verlosser willen vertrouwen, zodat ze niets meer hebben om zich schuldig over te voelen!

Maar hoeveel gelovigen moeten er ook aan herinnerd worden dat wij onschuldig voor God staan! Wat triest dat het onuitsprekelijke gevoel van opluchting en vrijheid van schuld dat we ervaren, als we voor het eerst op Christus vertrouwen, verdwijnt als we onszelf onder de wet plaatsen en ontdekken dat we zelfs als gelovigen niet in staat zijn om te leven naar de absolute heiligheid die de wet vereist. Schuldgevoelens komen op, en al snel merken we dat we leven in bittere verslagenheid en wanhoop, het soort ellende dat Paulus beschrijft in deze passage, Rom. 7:24:

"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?"

Het is absoluut noodzakelijk voor de geestelijke gezondheid van de lezer dat u begrijpt dat het woord "schuld" per definitie geen gevoel is, maar een gerechtelijke status. En de gerechtelijke status van de gelovige is dat hem gratie is verleend, vergeven, gerechtvaardigd en zelfs: "*rechtvaardigheid Gods in Hem*" heeft gemaakt, zie 2 Kor. 5:21:

“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

En dus als we ons hart toestaan om de schuld te voelen waarvan ons verstand uit de Schrift weet dat die geen plaats heeft in ons leven, nodigen we uit tot het soort ellende dat Paulus beschrijft in deze passage, een verpletterende last die God nooit voor ons bedoeld heeft om te dragen.

Beste lezer, God Zelf is volledig tevreden met de betaling die Christus heeft gedaan voor al uw zonden, verleden, heden en toekomstige. Wanneer u zich als gelovige schuldig voelt voor uw zonden, zegt u in feite dat u niet tevreden bent met Zijn betaling, waardoor uw normen hoger zijn dan die van de Almachtige. Je zou spijt moeten hebben als je zondigt, spijt dat je Degene hebt bedroefd die je schuld heeft betaald, zie Efeziërs 4:30:

“En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

Maar God wil net zo min dat je de emotionele gevolgen van je zonde (schuld) draagt, als Hij wil dat je de juridische gevolgen van je zonde in de poel des vuurs draagt. Godzijdank heeft Hij ons van beide gered, en we hoeven alleen maar ons hart te overtuigen van wat ons verstand hierover weet om de onbeschrijflijke "zegening" te genieten die God ons graag wil laten ervaren als Zijn vergeven kinderen, zie Romeinen 4: 6-8:

“6 Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken; 7 Zeggende: Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn; 8 Zalig is de man, welken de Heere de zonden niet toerekent.

“Rom. 7:21: Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

Toen Paulus zich, als gelovige, onder de wet van Mozes plaatste, vond hij een andere wet, een vaststaand principe zo zeker als de wet van de zwaartekracht, dat wanneer hij het goede wilde doen, hij het kwade bij zich aantrof. Vanwege de gevallen natuur die we van Adam hebben geërfd en die we ons eigen hebben gemaakt toen we onze eerste zonde begingen, zullen we altijd kwaad willen doen als ons wordt gezegd dat niet te doen. "De wet werkt toorn"....., zie Romeinen 4:15:

“Want de wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen overtreding.

.....zoals ons vlees boos verklaart: "Niemand zal mij vertellen wat ik moet doen!"

“Rom. 7:22: Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens;

De “inwendige mens” is de mens die God u in Christus heeft gemaakt, de “inwendige mens” die “van dag tot dag vernieuwd” kan worden als hij “met kracht gesterkt wordt door Zijn Geest” met Gods Woord “recht gesneden”, zie 2 Kor. 4:16; Efeziërs 3:16:

“2 Kor. 4:16: Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.

“Ef. 3:16: Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens;

Deze kracht kan alleen voortkomen uit een besef van de Paulinische waarheid dat “wij niet onder de wet zijn, maar onder de genade”, zie Romeinen 6:14-15:

“14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.

Alleen de inwendige mens die weet dat hij niet door de wet wordt veroordeeld, kan zich verheugen in de wet. Maar wanneer we dit uit het oog verliezen en onszelf onder de Wet plaatsen, ervaren we het probleem dat Paulus hierna beschrijft.

“Rom. 7:23: Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

Wat is deze andere wet die Paulus in zijn leden zag? Het is dezelfde wet die "in onze leden werkte om vrucht voor de dood voort te brengen" toen we niet gered waren, zie Romeinen 7:5b:

“.....om den dood vruchten te dragen”.

Het is de wet, of het vaste principe, dat zegt dat wanneer ons gevallen vlees wordt verteld om iets niet te doen, dit alleen maar aanleiding geeft tot zonde, zie Romeinen 7:5a:

“Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden .....”.

Paulus zegt dat, toen hij zich onder de wet van Mozes stelde, deze andere wet streed tegen de wet van zijn geest.

De wet van de geest van de gelovige is de wet in de inwendige mens die weet dat hij niet veroordeeld wordt door de wet van Mozes, en er dus behagen in scheidt, zie vers 22:

“Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens;

Het is “de wet van de Geest” waar Paulus het later over heeft, zie Rom. 8:2:

“Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

De Geest en deze wet wonen beide in de inwendige mens, waarvan we geloven dat die gevonden kan worden in de geest van de gelovige. Als Paulus zegt dat 'uw lichaam de tempel van de Heilige Geest is'....., zie 1 Korinthiërs 6:19:

“Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

.....geloven we dat het werkelijke fysieke gebied van uw lichaam waarin de Geest verblijft zich in uw hersenen bevindt. Is het niet interessant dat het zijgebied van je hoofd, tussen je voorhoofd en je oren, je “tempel” wordt genoemd? (van de vertaler: vertaal “slaap” naar het Engels).

En dus, als we onze niet-veroordeelde positie in Christus vergeten en onszelf onder de veroordeling van de wet stellen, staan we toe dat dit conflict plaatsvindt tussen de wet van ons verstand en de wet van het vlees die nog in onze leden is, en we geven toe aan de zonde die onze geest zo graag wil vermijden. Wanneer dit gebeurt, zegt Paulus dat we "gevangen worden door de wet van de zonde".....zie Rom. 7:23:

“Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

.....die nog steeds in onze leden is, zelfs nu we gered zijn, en we merken dat we toegeven aan ongerechtigheid.

Het woord "gevangenschap" is een heel specifiek Bijbelwoord dat vaak in het Woord van God wordt gebruikt, vooral in het Oude Testament. Daar verwijst het woord vaak naar de periode van zeventig jaar waarin het volk Israël door de Chaldeeën in Babylon gevangen werd gehouden. Wij geloven dat Paulus dit woord met opzet heeft gekozen en dat er een belangrijke vergelijking is met onze tekst die hij ons graag zou willen laten maken.

Toen het volk Israël in gevangenschap was, hield het niet op het volk van God te zijn! Dat wil zeggen, ze verloren hun identiteit als kinderen van God niet, ze konden gewoon niet langer functioneren als Gods kinderen. Ze konden hun offers niet naar de tempel in Jeruzalem brengen, ze konden de driemaal jaarlijkse feesten niet bijwonen die verplicht waren voor elke volwassen mannelijke Hebreër, zie Ex. 34:23-24:

"23 Al wat mannelijk is onder u zal driemaal in het jaar verschijnen voor het aangezicht des Heeren Heeren, den God van Israël. 24 Wanneer ik de volken voor uw aangezicht uit de bezitting zal verdrijven, en uw landpalen verwijderen, dan zal niemand uw land begeren, terwijl gij henen opgaan zult, om te verschijnen voor het aangezicht des Heeren uws Gods, driemaal in het jaar.

enz.

Op dezelfde manier verliest de gelovige, wanneer hij gevangen wordt genomen door de wet van de zonde, zijn identiteit in Christus niet. Hij is simpelweg niet in staat om te functioneren als "een vat ter ere, geheiligd en geschikt voor gebruik door de meester, en toebereid tot elk goed werk", zie 2 Tim. 2:21:

"Indien dan iemand zichzelf van deze reinigt, die zal een vat zijn ter ere, geheiligd en bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed werk toebereid.

Hij moet worden gered "uit de strik van de duivel", omdat hij "naar zijn wil door hem gevangen is genomen"....., zie 2 Tim. 2:26:

"En zij wederom ontwaken mochten uit den strik des duivels, onder welken zij gevangen waren tot zijn wil.

.....en bevindt zich dus in de soort gevangenschap waarover Paulus in onze tekst spreekt. Gelovigen die zich dan onder de wet plaatsen, denken misschien dat ze zichzelf helpen, maar in werkelijkheid 'verzetten ze zich tegen zichzelf'....., zie 2 Tim. 2:25:

"Met zachtmoedigheid onderwijzende degenen, die tegenstaan; of hun God te eniger tijd bekering gave tot erkenning der waarheid;

.....door dat te doen.

Het is waar dat gelovigen die in deze toestand terechtkomen, 'zichzelf kunnen herstellen' (2 Tim. 2:26), maar soms hebben ze een beetje hulp nodig. Geestelijke gelovigen die ernaar verlangen hen te helpen "moeten niet streven; maar wees zachtmoedig... in zachtmoedigheid onderrichten degenen die tegen zichzelf zijn".....zie 2 Tim. 2:24-25:

"24 En een dienstknecht des Heeren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te leren, en die de kwaden kan verdragen; 25 Met zachtmoedigheid onderwijzende degenen, die tegenstaan; of hun God te eniger tijd bekering gave tot erkenning der waarheid;

En geliefden, er is niets zachtmoedigs of zachtaardigs aan de Wet! En dus weten we dat de Wet niet de oplossing is voor het probleem van de zonde in ons leven!

Zij die broeders, die tot zonde zijn vervallen, willen helpen, moeten "geduldig" zijn en "bekwaam om hen te onderwijzen" over de genade van God, niet over Zijn wet. Als broeders tot zonde vervallen, proberen goedbedoelende gelovigen maar al te vaak deze gevallen te dienen met de strengheid van de Wet, waarbij ze op hen neerkomen als een hoop stenen, vergetend dat het in veel gevallen de wet is die de zonde heeft gebruikt om hen in de zonde te versterken.

Toen deze schrijver een jongen was, herinneren we ons dat we een film uit 1957 met de titel "The Amazing Colossal Man" op tv zagen. Blootgesteld aan atoomstraling wordt een man twintig voet lang en wordt krankzinnig. Toen conventionele wapens deze dreiging voor de samenleving niet konden stoppen, stelde een wetenschapper voor om hun toevlucht te nemen tot nucleaire vuurkracht. Gelukkig wees een ander erop dat als nucleaire straling het probleem had veroorzaakt, een nucleaire explosie de hachelijke situatie alleen maar zou verergeren!

Op dezelfde manier, als zonde een probleem is in het leven van een gelovige, dan is de Wet van Mozes, waarvan God zegt dat deze de zonde in de eerste plaats versterkt, geen oplossing! Het is de genade van God die ons leert dat "wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verloochenen, sober, rechtvaardig en godvruchtig moeten leven in deze tegenwoordige wereld", zie Titus 2:11-12:

"11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. 12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

We zullen hier meer over spreken als we Romeinen 8 beschouwen.

"Rom. 7:24: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezės doods?"

Het woord 'ellendig' betekent 'zeer miserabel, diep gekweld'. We weigeren te geloven dat deze toestand de norm was in het leven van de grote apostel, maar alleen zijn ervaring toen hij zich niet herinnerde dat hij niet onder de wet stond die hem veroordeelde, maar onder de genade.

De aanwezigheid van het voornaamwoord 'ik' hier zet ons ertoe aan erop te wijzen dat de woorden 'ik' en 'mij' en 'mijn' vijftig keer in Romeinen 7 voorkomen. Wat een herinnering dat, wanneer we onze aandacht afleiden van Christus, en van wie we zijn in Hem, en onze aandacht op onszelf richten, we zeker alle frustratie en hopeloosheid zullen ervaren die Paulus in dit hoofdstuk beschrijft.

Het is belangrijk erop te wijzen dat, wanneer Paulus spreekt over "deze dood", hij spreekt over de "Christelijke dood" die we eerder noemden in onze commentaren op Romeinen 6:16. Zonde heeft een dodelijk effect in het leven van de gelovige, een effect waarvan we samen met Paulus zouden moeten verlangen om verlost te worden.

Wie zal ons verlossen uit het lichaam van deze dood? Godzijdank is er een antwoord op deze vraag:

"Rom. 7:25: Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. 26 Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.

*“Rom. 8:1: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, **die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.***

Dit geliefde vers is lang gebruikt als bewijstekst voor de leer van eeuwige zekerheid. Maar hoewel de eeuwige zekerheid van de gelovige in veel Schriften wordt onderwezen, willen we de lezer uitnodigen om te overwegen dat zekerheid niet het onderwerp van dit vers is. Het zou een bewijstekst zijn voor eeuwige zekerheid als het vers zou eindigen met de woorden "in Christus Jezus". Maar aangezien het vers eerder eindigt met "die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest", als dit vers over veiligheid gaat, leert het voorwaardelijke zekerheid, want het zegt dan dat er alleen "geen veroordeling" is voor degenen in Christus die naar de Geest wandelt.

We zijn ons ervan bewust dat nieuwe Bijbelversies de laatste tien woorden van het vers weglaten, verwijzend naar hun afwezigheid in wat zij de betere Griekse teksten noemen. We geloven echter niet dat deze teksten beter zijn, en we geloven dat deze laatste tien woorden in onze Bijbel moeten worden opgenomen, als we de betekenis van dit vers in zijn context willen begrijpen.

Het wordt vaak over het hoofd gezien dat Romeinen 8:1 begint met "Zo is er dan nu" (betekent "daarom"), en goede Bijbelstudenten weten dat wanneer je een "daarom" ziet, je altijd moet kijken waar het voor is. Romeinen 8 volgt op Romeinen 7, waar Paulus net klaar is met het beschrijven van de zelfveroordeling die hij ervoer toen hij probeerde de Wet van Mozes te gebruiken om hem te helpen met zonde, zie Rom. 7:24:

“Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?

Hier moet bedacht worden dat, net zoals er meer dan één soort redding in de Bijbel is.....zie Ef. 1:13; Rom. 13:11; Fil. 1:19, enz.:

“Ef. 1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

“Rom. 13:11: En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben.

“Fil. 1:19: Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des Geestes van Jezus Christus.

.....er ook meer dan één soort veroordeling is. Hoewel de Bijbel spreekt van eeuwige veroordeling.....zie Johannes 5:24:

“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

.....het verwijst ook naar andere variaties, zie Lukas 23:40:

“Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?

En we zouden willen suggereren dat onze tekst zegt dat wandelen naar de Geest de zelfveroordeling, die het onderwerp van de context is, zal elimineren.

“Rom. 8:2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

"De wet der zonde en des doods" is de wet die zegt: "Je zondigt, je sterft." Het is de wet van Mozes, want aangezien iedereen gezondigd heeft, lezen we van de wet dat "de letter doodt" .....zie 2 Kor. 3:6:

"Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

.....en daarom kreeg het de terecht de naam "**de bediening des doods**", zie 2 Kor. 3:7:

"En indien de bediening des doods in letteren bestaande, en in stenen ingedrukt, in heerlijkheid is geweest, alzo dat de kinderen Israëls het aangezicht van Mozes niet konden sterk aanzien, om de heerlijkheid zijns aangezichts, die te niet gedaan zou worden.

We weten dat de Wet van Mozes hier het onderwerp is, aangezien het volgende vers zegt dat de Wet ons niet kan redden.....zie Romeinen 8:3:

"Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

.....en wie zou denken dat een andere wet, dan de Wet van Mozes, ons zou kunnen redden?

Als de wet van zonde en dood zegt: "Je zondigt, je sterft", dan moet "de wet van de Geest van het leven in Christus" iets zijn dat ons bevrijdt van de wet van Mozes. Dit kan alleen de "wet" zijn die zegt dat er "leven in Christus" is, d.w.z. de wet die zegt dat, als je in Christus gelooft, je gered kunt worden van de veroordeling van de wet, zie Gal. 3:13:

"Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.

Dit is zeker goed nieuws voor de ongelovige, maar in de context spreekt Paulus over zijn ervaring als gelovige.

Het is waar dat de **ongelovige** die zondigt zal sterven. Maar het is ook waar dat de **gelovige** die zondigt zal sterven. Hij zal niet de eeuwige dood sterven die degenen wacht die zonder Christus sterven.....zie Openbaring 20:14-15:

"14 En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. 15 En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.

.....,maar hij zal de "christelijke dood" sterven, die het onderwerp is van Romeinen hoofdstukken 6-8, de dood waarin alle de geestelijke vitale functies van de gelovige zijn afgevlakt en hij komt in een comateuze geestelijke toestand.

Wat is de oplossing voor dit probleem? Welnu, de oplossing voor de ongelovige die veroordeeld is door de wet van zonde en dood is om in Christus te geloven en het eeuwige leven te ontvangen. En we zouden stellen dat de oplossing dezelfde is voor de gelovige wiens zonde ervoor zorgt dat zijn Christelijke ervaring verschrompelt en sterft. Niet dat hij opnieuw gered hoeft te worden. Hij hoeft alleen maar te beseffen dat, hoewel er dood is in de zonde, er "leven in Christus" is. Paulus legt uit wat hij hiermee bedoelt in het volgende vers:

"Rom. 8:3: Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

De wet van Mozes was sterk genoeg om ons te redden als we die konden houden, zie Lev. 18:5; Luk. 10:28; Rom. 2:7; 10:5; Gal. 3:12:

Lev. 18:5: Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult gij houden; welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; Ik ben de Heere!

“Lukas 10:28: En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven.

“Rom. 2:7: Dengenen wel, die met volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven;

“Rom. 10:5: Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

“Gal. 3:12: Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

De zwakte van de wet werd gevonden in het feit dat we het niet konden houden. Het was zwak door het vlees. Dit is vergelijkbaar met hoe een metalen serveervork op zich sterk genoeg is om een kalkoen van tien pond op te tillen, maar als je de vork in de vogel steekt en hem probeert op te tillen, scheurt het vlees van de vogel af en kun je hem niet optillen op deze manier. De vork is sterk, maar zwak door het vlees.

Toen bleek dat de mensen de Wet niet goed genoeg konden houden om gered te worden, zond God Zijn eigen Zoon "in de gedaante van zondig vlees". Toen onze Heer werd geboren, werd Hij "gemaakt in de gelijkenis van mensen" .....zie Fil. 2:7:

“Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

Opmerking van de vertaler:

De King James Bible spreekt niet over “**vernietigd**” maar over “*of no reputation*”; vertaald geeft dat “maakte zichzelf onwaardig”.

“But made himself of no reputation, and took upon him the form of a servant, and was made in the likeness of men:

“Maar maakte zichzelf onwaardig, en nam de gedaante aan van een dienaar, en werd gemaakt in de gelijkenis van mensen:

Einde opmerking

.....maar toen God Hem naar Golgotha zond, was het daar dat Hij werd gemaakt "in de gelijkenis van zondig vlees", zoals Hij werd "onder de overtreders gerekend", zie Jes. 53:12:

“Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

En iedere gelovige weet waarom God Zijn Zoon zond om te sterven aan het kruis van Golgotha. Het was, zoals onze tekst zegt, "voor de zonde". Deze uitdrukking wordt gebruikt om Levitische offergaven te beschrijven die werden gemaakt "voor de zonde", zie Lev. 6:26; 9:15, enz.:

“Lev.6:26: De priester, die het voor de zonde offert, zal het eten; in de heilige plaats zal het gegeten worden, in den voorhof van de tent der samenkomst.

“Lev. 9:15: Daarna deed hij de offerande des volks toebrengen; en nam den bok des zondoffers, die voor het volk was, en slachtte hem, en bereidde hem ten zondoffer, gelijk het eerste.

En dus voorspelde Jesaja dat, wanneer God Zijn Zoon naar Golgotha zou sturen, Hij "Zijn ziel tot een zondeoffer zou stellen", zie Jes. 53:10:

“Doch het behaagde den Heere Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

Het was ook op Golgotha dat God "de zonde in het vlees veroordeelde". Dit is de sleutel tot ons begrip van deze passage. Elke gelovige heeft iets nodig om de zonde, die in zijn vlees woont, te veroordelen, zie Romeinen 7:17-20:

“17 Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. 18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

De Wet van Mozes ziet er zeker naar uit, om zo te zeggen, dat het de rekening zou betalen,, want het veroordeelt zeker zonde! Maar terwijl de Wet eruitziet als het enige toegangsbewijs om met zonde om te gaan, heeft Paulus ons zojuist in Romeinen 7 geleerd dat wanneer we de Wet gebruiken om zonde in ons leven te veroordelen, dit leidt tot gevoelens van zelfveroordeling en wanhoop.

Het is hier in Romeinen 8 dat Paulus ons vertelt wat we beter kunnen gebruiken om de zonde in ons vlees te veroordelen, d.w.z. het kruis van Christus. Het was aan het kruis dat God ons precies vertelt hoe Hij over zonde denkt, want aan het kruis toonde Hij Zijn bereidheid om Zijn toorn uit te storten op Zijn eigen Zoon toen Hij voor ons tot zonde werd gemaakt. Als God bereid was om zelfs Zijn eigen geliefde Zoon te straffen voor de zonde, dan moet zonde inderdaad iets gruwelijks zijn in Zijn ogen.

En dit is alles wat we in gedachten moeten houden om de zonde in ons leven te veroordelen. Dit is de reden waarom, nadat Paulus de Galaten eerder in zijn brief aan hen berispte omdat ze probeerden de wet te gebruiken om met zonde om te gaan, hij hen eraan herinnerde dat voor hun ogen "Jezus Christus klaarblijkelijk voor hun ogen is geschilderd, gekruisigd onder jullie", zie Gal. 3:1:

“O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?”

Dit is ook de reden waarom we het Avondmaal des Heren vieren, "want zo vaak als u dit brood eet en deze beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt", zie 1 Kor. 11:26:

“Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt.

Want het was het Kruis dat voor onze zonden betaalde en de zonde in ons vlees veroordeelt,

“Rom. 8:4: Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Opmerking van de vertaler:

Er zijn ook Bijbelleraren die het Avondmaal niet onderwijzen, vanuit Gods woord gezien, als een ritueel/viering om toe te passen in de huidige bedeling, de bedeling der genade Gods. (Ef. 3:2). Op mijn website, www.bedelingdergenade.nl kunt meer hierover vinden.

Einde opmerking

*“Rom. 8:4: **Opdat** het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.*

Het woord "**Opdat**" verwijst naar het doel of object van iets. Hier was het doel van de dood van Christus voor onze zonden niet om ons in staat te stellen door te gaan met zondigen, maar eerder om de gerechtigheid van de Wet te vervullen. En het doel van het veroordelen van zonde op Golgotha was om ons te vertellen wat God van zonde vindt, en om ons alle motivatie te geven die we nodig hebben om "*niet naar het vlees te wandelen, maar naar de Geest*".

Merk echter op dat Paulus niet zegt dat de gerechtigheid van de wet wordt vervuld "door" ons, maar eerder "in" ons. Net zoals er een verschil is tussen een operatie door een dokter en aan een dokter, kan de volmaakte gerechtigheid van de wet niet door ons vervuld worden, zelfs niet nadat we gered zijn. Maar het kan in ons worden vervuld, want net zoals "hij die een ander liefheeft, de wet heeft vervuld" .....zie Romeinen 13:8:

“Zijt niemand iets schuldig, dan elkander lief te hebben; want die den ander liefheeft, die heeft de wet vervuld.

.....zo vervullen we ook de gerechtigheid van de Wet als we naar de Geest wandelen en niet naar het vlees.

Dit is de reden waarom Paulus, nadat hij de Galaten eraan had herinnerd dat liefde de wet vervult, ook tegen hen zei: "Wandel door de Geest en voldoe niet aan de begeerten van het vlees", zie Gal. 5:14-16:

“14 Want de gehele wet wordt in een woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelf. 15 Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt. 16 En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

Nadat hij ze eerder in Galaten had verteld dat de Wet hen niet zal helpen om met zonde om te gaan, vertelt hij ze hier wat wel helpt! Net zoals in het leger de beste verdediging vaak een goede aanval is, zo is de beste manier om niet naar het vlees te wandelen, te wandelen naar de Geest.

Wandelen naar de Geest heeft niets te maken met de aanspraken van de Pinksterbeweging. Ongeveer de enige andere manier waarop het Griekse woord voor "wandelen" in onze King James Version is vertaald, is om er mee bezig te zijn, zie Hebreëen 13:9:

“Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen; want het is goed, dat het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen, door welke geen nuttigheid bekomen hebben, die daarin gewandeld hebben.

Wandelen door de Geest is dus bezig zijn met de dingen van de Geest. Met andere woorden, de manier om nee te zeggen tegen de zonden van het vlees is door ja te zeggen tegen de dingen van de Geest. **De manier om de dingen van de wereld uit je leven te bannen is door ze te verdringen met de dingen van de Geest.**

Dit is wat Paulus bedoelde toen hij zei: "Geef ook geen plaats aan de duivel", zie Efeziërs 4:27:

“En geeft den duivel geen plaats.

Geef de duivel geen ruimte in je leven! Als je leven gevuld is met de dingen van de Heer, zal er in je leven geen plaats zijn voor zonde, want zelfs de duivel zelf kan niets toevoegen aan een leven dat al

gevuuld is. Je kunt een omgekeerd glas volledig onderdompelen in water, en het water zal niet in het glas komen, want het glas is gevuld met lucht. En als we dus alleen maar "vervuld zouden zijn met de Geest"....., zie Efeziërs 5:18:

"En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest;

.....zal er in ons leven geen plaats zijn voor de lusten van het vlees.

Natuurlijk begint de wandel van de gelovige met zijn gedachten, en daarom zegt Paulus verder:

"Rom. 8:5: Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

Wanneer een kind wordt verteld, "let op je manieren", wordt hem verteld om zijn manieren in gedachten te houden en toe te staan dat ze zijn gedrag beïnvloeden. Dus mensen die naar het vlees wandelen, doen dat omdat ze "**denken aan de dingen van het vlees**", **d.w.z. ze houden de dingen van het vlees in gedachten en staan hen toe hun gedrag te beïnvloeden, of ze nu gered of niet-gered zijn**. Maar gelovigen die erin slagen naar de Geest te wandelen, hebben het geheim geleerd om in plaats daarvan op de dingen van de Geest te letten.

Het klinkt misschien vreemd, maar de Wet van Mozes zorgt ervoor dat een gelovige zich bewust is van de dingen van het vlees, d.w.z. om ze in gedachten te houden en ze onbewust zijn gedrag te laten beïnvloeden. Vanwege onze gevallen natuur, als ons wordt verteld: "Denk niet aan roze olifanten", dit gebod heeft de gedachte aan roze olifanten plotseling op de voorgrond van onze geest gebracht, terwijl ze voor die tijd misschien het verste van onze gedachten waren. Als we dan de dag doorbrengen met de gedachte: "Ik ga niet aan roze olifanten denken!", door ons op dit verbod te concentreren, blijven de verboden kleurrijke hulken in het middelpunt van onze geest staan. Als we onze aandacht liever gewoon op andere dingen richten, ontsnappen al snel alle gedachten aan roze dikhuiden aan onze gedachten.

Op dezelfde manier, als we de dag met de gedachte lopen: "Ik ga niet stelen", blijft diefstal de eerste plaats in onze gedachten, terwijl het richten van onze aandacht op geestelijke dingen deze gedachten al snel uit onze aandacht verdrijft. Dit maakt deel uit van wat genademotivatie wordt genoemd, en het is de reden dat het slaagt waar de wet faalt, als het gaat om het helpen van de gelovige om met zonde om te gaan. De wet zegt "gij zult niet stelen", zonder u te vertellen hoe u moet voorkomen dat u steelt. Genade voorziet de overwinning van het gebod wanneer er staat: "Laat hij die steelt, niet meer stelen, maar laat hij liever arbeiden", zie Efeziërs 4:28:

"Die gestolen heeft, stele niet meer, maar arbeide liever, werkende dat goed is met de handen, opdat hij hebbe mede te delen dengene, die nood heeft.

Als je de hele dag door nadenkt over hoe je geld kunt verdienen, zul je niet nadenken over hoe je het kunt stelen, en dus zullen de gedachten van je geest je gedrag niet beïnvloeden en ervoor zorgen dat je je bezighoudt met deze illegale en zondige activiteit.

"Rom. 8:6: Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Een ongelovige met een vleselijke gezindheid is geestelijk dood.....zie Efeziërs 2:1:

"En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

.....maar "vleselijk gezind" zijn is ook de dood voor de gelovige. Letten op de dingen van het vlees zal leiden tot zonde en de dood van je Christelijke ervaring, d.w.z. je geestelijke gezondheid en vitaliteit. Maar "geestelijk ingesteld zijn" is leven, d.w.z. geestelijk leven, gezondheid en vitaliteit. Als u geestelijk gezind bent, kan de Geest uw gedrag beïnvloeden, en dus 'geestelijk gezind zijn is leven'. Zoals Paulus het ergens anders formuleerde: "Wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten", zie Gal. 6:8:

"Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.

Hier spreekt Paulus over het oogsten van de voordelen van eeuwig leven nu, in dit leven, door godvruchtig denken dat leidt tot een godvruchtig leven.

Een andere zegening van geestelijk gezind zijn is 'vrede', wat in de context hier in Romeinen 8 moet verwijzen naar een afwezigheid van de strijd onder de Wet die Paulus in het vorige hoofdstuk beschreef. Als gelovige onder genade hoeft u niet te leven aan de verliezende kant van het conflict in Romeinen 7, zoals Paulus deed toen hij de Wet gebruikte om hem te helpen met zonde.

"Rom. 8:7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

Het woord "vijandschap" betekent ergens een vijand van zijn, en de meeste ongelovigen zouden verbaasd zijn te horen dat ze Gods vijanden zijn..... Rom. 5:10:

"Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

.....ten gevolge van hun vleselijke gedachten" zie Rom. 8:7 vgl. Col. 1:21:

"Rom. 8:7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

"Kol. 1:21: En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

Het vleselijke denken van de ongelovige kan zich niet onderwerpen aan de wet van God, want het is de dienaar van de zonde,.....zie Romeinen 6:17,20:

Rom. 6:17 en 20: 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;.....20 Want toen gij dienstknechten waart der zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid.

.....en "niemand kan twee heren dienen", zie Matth. 6:24:

"Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.

*"Rom. 8:8: En die **in het vlees** zijn, kunnen Gode niet behagen*

Ook hier heeft Paulus het over ongelovigen. Hoewel het voor gelovigen mogelijk is om "naar het vlees" te wandelen....., zie Rom. 8:1 en 4:

“ 1 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.....4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

.....en “naar het vlees te leven”,..... zie Rom. 8:12-13:

“12 Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. 13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

.....zijn alleen ongelovigen werkelijk “in het vlees” ..... vgl. Rom. 7:5:

“Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen.

.....en geen geloof hebben "kan God niet behagen", zie Rom. 8:8 vgl. met Hebr. 11:6:

“Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.

“Rom. 8:9: Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

Het is een kostbare waarheid dat de nederigste gelovige in Christus "in de Geest" is en dat de Geest in hem is. De vader van deze schrijver was een maker van gereedschap en matrijzen die ons leerde hoe we staal met warmte moesten behandelen om het harder en duurzamer te maken. Eerst wordt de industriële oven verhit tot temperaturen tot meer dan duizend graden, waarna het staal in de vurige oven wordt geplaatst. Een paar uur later staat het staal nog steeds in het vuur, maar nu zit het vuur ook in het staal, want het gloeit felrood, zelfs nadat het uit de oven is gehaald. Op dezelfde manier is elk door bloed gekocht kind van God in de Geest en woont de Geest van Christus in hem.

“Rom. 8:10: En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.

Terwijl de ziel van de gelovige gered en verlost is, is zijn lichaam “dood” en heeft het de levengevende redding en verlossing nodig die de Opname zal brengen zie Rom. 8:23; 13:11; Ef. 1:14; 4:30:

“Rom. 8:23: En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams.

“Rom. 13:11: En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben.

“Ef. 1:14: Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

“Ef. 4:30: En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

Maar er is een Geest in de gelovige die onze ziel al tot leven heeft gebracht "vanwege de gerechtigheid". Het is nog steeds waar dat “op de weg van de gerechtigheid het leven is” .....zie Spreuken 12:28:

“In het pad der gerechtigheid is het leven; en in den weg van haar voetpad is de dood niet.

.....en in Christus zijn we “gerechtigheid van God in Hem geworden” ....., zie 2 Kor. 5:21 vgl. Rom. 3:22:

“2 Kor. 5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

“Rom. 3:22: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

.....en zo Zijn eeuwige leven bezitten.

Maar terwijl dit onze positie in Christus is, wat heeft dit te maken met onze wandel? Laten we luisteren terwijl Paulus uitlegt:

“Rom. 8:11: En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

We weten dat de opstanding van onze dode lichamen, bij de Opname, hier niet het onderwerp is, want Paulus spreekt over het levend maken van onze “sterfelijke lichamen”. Sterfelijke lichamen zijn per definitie vatbaar voor de dood, maar zijn springlevend. Evenzo zijn gelovigen geestelijk zeer levendig, maar zijn vatbaar voor de dood van hun Christelijke ervaring als ze naar het vlees leven. En gelovigen die lange tijd in zonde hebben geleefd, komen vaak in de verleiding om de hoop op te geven dat ze ooit zullen worden opgewekt uit de diepten waarin ze zijn gevallen.

Wanneer we Christus delen met ongelovigen, vooral degenen die een zware last van zonde dragen, willen we hen graag uit Gods Woord overtuigen dat "Zijn bloed de vuilste zondaar kan reinigen". Maar hoeveel gelovigen, die diep in de afgrond van de zonde zijn gevallen, hebben zich afgevraagd of ze kunnen worden opgewekt uit het slijk waarin ze zijn gezonken. Tot deze dierbaren zijn de woorden van Paulus hier gericht, zodat ze nooit de hoop opgeven.

Denk even na over de kracht van zelfs maar één zonde. Adams zonde was niet erg groot in de ogen van mensen; hij at een stuk fruit. Maar die ene zonde veroordeelde hem tot de fysieke dood, verdoemde al zijn nakomelingen tot hetzelfde verschrikkelijke lot, besmette al het planten- en dierenleven, en zelfs de aarde zelf! Bedenk nu dat de Geest in staat was om Christus op te wekken van onder het gewicht van elke zonde die ooit is begaan of ooit zal worden begaan, en dat deze Geest in u woont. Overvloedig bewijs dat het niet uitmaakt wie u bent, ongeacht wat u als gelovige hebt gedaan of ooit zult doen, God kan uw sterfelijke lichaam tot leven wekken door Zijn Geest die in u woont en u opwekt tot geestelijke gezondheid.

Maar er moet hier op worden gewezen dat het instrument van de levendmakende kracht van de Geest het Woord van God is, zie Psalm 119:25,107,154:

“ 25 Mijn ziel kleeft aan het stof; maak mij levend naar Uw woord.....107 Ik ben gans zeer verdrukt, Heere! maak mij levend naar Uw woord.....154 Twist mijn twistzaak, en verlos mij, maak mij levend, naar Uw toezegging.

Als de Christelijke lezer van deze pagina zich verloren voelt in zonde en degradatie, is de weg terug naar het leven en de vrede, waarover in deze passage wordt gesproken, door het aannemen van de Bijbelse leer en de toepassing van de principes ervan op uw ziel.

“Rom. 8:12: Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven.

Een schuldenaar is iemand die een schuld heeft aan een schuldeiser, en het vlees van de gelovige heeft hem niets gegeven dat de gelovige in de schuld zet. Hoewel Paulus de woorden onuitgesproken laat, impliceert hij dat we de Geest eerder een schuld verschuldigd zijn die we niet kunnen betalen voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan. En als de manier om een schuld aan het vlees af te lossen is om naar het vlees te leven, dan is omgekeerd de manier om onze schuld aan de Geest af te lossen, om naar de Geest te leven. Zoals Paulus het zegt, als we het eeuwige leven ontvangen en leven in de Geest, laten we dan ook wandelen in de Geest, zie Gal. 5:25:

“Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

Deze schrijver groeide op in de buurt van Chicago, waar alle mensen die voor de stad werkten in de stad moesten wonen. De stad was van mening dat als haar werknemers hun levensonderhoud uit Chicago zouden halen, zij op hun beurt zouden moeten wonen en hun levensonderhoud in de winkels van de stad zouden moeten besteden en de stadsbelasting zouden moeten betalen. Op deze manier zou de stad een uitkering ontvangen in ruil voor het levensonderhoud van haar werknemers. Op dezelfde manier: *“Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen”* (Gal. 5:25). Als we ons leven ontlenen aan de Geest, is het niet meer dan juist dat we zo leven dat Hij veel profijt trekt in ruil voor wat Hij ons heeft geschonken.

“Rom. 8:13: Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

Hier zien we hoe belangrijk het is te erkennen dat "dood" in deze passage de "Christelijke dood" is van de Christelijke ervaring van de gelovige, en niet de eeuwige dood van zijn ziel. Als het laatste het geval zou zijn, zou Paulus hier zeggen dat het leiden van een zondig leven ervoor zal zorgen dat een gelovige zijn redding verliest. Maar aangezien het eerste het geval is, begrijpen we dat het de geestelijke gezondheid en vitaliteit van de gelovige is die kwetsbaar is voor de dood.

Wanneer Paulus zegt "de werkingen van het lichaam te doden", is één definitie van het woord "afsterven" "doden" en een andere is "tot onderwerping brengen door onthouding". En dus zouden we willen voorstellen dat de manier, om de zondige daden van het lichaam uit te schakelen, is door ze uit te hongeren tot de dood, zodat onze geest zich niet kan voeden met de zondige invloeden van de wereld om ons heen. Dit is een deel van wat Paulus in gedachten had toen hij ons aanraade om "niet te zorgen voor het vlees om de begeerten ervan te vervullen", zie Romeinen 13:14:

“Maar doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.

Dit moet natuurlijk gebeuren "door de Geest" en niet door de wet, zoals Paulus in deze passage heeft gezegd, en haast zich om hier in Rom. 8:13 te herhalen.

Interessant is dat het woord "afsterven" wordt gedefinieerd als "de dood van een deel van een dierlijk lichaam terwijl de rest leeft". Dus als we de zondige daden van het lichaam doden, blijven alleen de goede daden van de Geest over om van te leven, waardoor we kunnen "leven", en het echte Christelijke leven leiden. Terwijl veel Christenen moeite hebben om nauwelijks een Christelijk bestaan op te bouwen, wil God graag dat wij gedijen, niet alleen overleven, als zijn kinderen.

En dus is het het slotgebed van deze schrijver dat deze gedachten over Romeinen 6-8, de apostel Paulus' eigen gids voor godsvrucht, de oprechte gelovige in Christus in staat zullen stellen om niet alleen te leven als overwinnaar van de zonde, maar om te leven in de Heer. als nooit tevoren, op de triomfantelijke en jubelende manier waarop God verlangt dat wij leven. Amen!